

Dokonalá moc skrze dokonalú slabosť

61-1119, Jeffersonville, IN
(PERFECT STRENGTH BY PERFECT WEAKNESS)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Dokonalá moc skrze dokonalú slabosť

(PERFECT STRENGTH BY PERFECT WEAKNESS)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 19.11.1961 v Jeffersonville, IN

¹ Dobré ráno, priatelia. A je to milé, byť tu znova dnes ráno v toto daždivé, zasnežené, pomiešané ráno. Viem, že mnohým z vás to zabralo dosť času, pricestovať sem z takej diaľky. A máme niektorých – týchto vzácných priateľov, ktorí v týchto dňoch prichádzajú z Chicaga a Alabamy, Georgie a Tennessee a Illinois a odšadiaľ naokolo, tak dôverujeme, že Boh vám udelí Svoje bezpečie pri cestovaní. A to je našou modlitbou, aby vás On ochraňoval na cestách po týchto nebezpečných vozovkách, ako sú cez zimu šmykľavé. A táto krajina je v zime nepríjemná. Na jar alebo na jeseň je to tá najkrajšia krajina, ale v zime a v lete je veľmi nepríjemná.

² No, predpokladám, že to tam ešte nenahrávajú. Chcem povedať niečo ohľadom minulej nedele, čo sa týka posolstva. Ten dôvod, prečo som zadržal tú pásku a nenechal som ich, aby predávali tú pásku, aby ju vydali, no, bolo to kvôli tomu, že som to musel prv prezrieť. Pretože mnohokrát, takým spôsobom, mohol som tu v zbore povedať veci, ktoré by som takto nedával pred ostatnú verejnosť, pretože to niekedy spôsobuje kamene potknutia. A niekedy to dokonca vyvoláva otázky medzi našimi ľuďmi tu v modlitebni. A to je...

³ Nehovorím toto (nehovorím tie veci), aby som bol nevšimavý, ale niekedy pod pomazaním viete veci, ktoré by ste – neodvážili by ste sa to ľuďom povedať. Potom niekedy pod pomazaním niečo vyklízne (Rozumiete?) a vy si to nevšimnete. A jedna z vecí, o ktorej si myslím, že bola povedaná (tú minulú nedeľu), ktorá by mohla spôsobiť, že niekto – keď som sa zmienil, že som nikdy neveril vo výzvy ku oltáru. Vidíte?

⁴ Chcem to povedať a vyjasniť to, aby ste to rozumeli. Nikde v Biblii nebola nikdy urobená výzva ku oltáru. V Písme nie je niečo také. Nebolo to robené nikde cez tie veky až do metodistického veku, asi pred dvesto rokmi. Vidíte?

⁵ Výzvy ku oltáru sú, keď ľudia vychádzajú a snažia sa presvedčiť a potiahnuť ľudí, „Pod', Ján. Vieš, oni... Tvoja matka zomrela, modlila sa

za teba. Pod', Ján.“ To nie je presvedčenie, priatelia. Nie. Takíto, ja – veľmi zriedka ste počuli o niekom, ktorý by išiel veľmi ďaleko. A v tom máte všetko. To je dôvod, prečo je cirkev takto popletená, ako je to dnes, to je kvôli takýmto veciam.

⁶ Keď je niekto presvedčený, nemusíš nič hovoriť, brat; Boh je tam a vykonal to dielo. „Zatiaľ čo Peter hovoril tieto Slová, Duch Svätý padol na tých, ktorí počuli Slovo.“ Vidíte, vidíte, vidíte? Nie je tam žiadna výzva ku oltáru (Vidíte?), nič také.

⁷ No, oltár je miesto modlitby, kde... Každá osoba, ktorá prichádza do zboru, by mala prv vojsť dnu, pokľaknúť pri oltári, v tichosti sa pomodliť ku Bohu a predložiť svoju potrebu v modlitbe a – za svojich milovaných, a poďakovať Bohu za to, čo oni pre nich urobili, potom ísť naspäť a sadnúť si na svoje miesto.

⁸ A potom, zbor je miesto, kde Slovo Božie... „A súd začína od domu Božieho,“ kde vychádza súd Slova. Potom... Ale dnes sme to tak pomenili.

⁹ No, nemám nič proti nikomu, kto robí výzvy ku oltáru. Rozumiete? To je... A ja sám som urobil mnohé a pravdepodobne urobím mnohé ďalšie, ak budem pokračovať. Ale len pre mňa osobne... Vidíte, vy – vy zberáte príliš mnoho. A nič proti tomu, žiadna škoda. Je to v poriadku. Rozumiete?

¹⁰ Pretože, počúvajte, Ježiš povedal, „Nikto nemôže prísť ku Mne, ak ho prv nepritiahne Môj Otec. A všetci, ktorých Mi dal Otec, prídu ku Mne.“ Je to tak. A tak teda (Vidíte?) oni sú... To potom dáva úplne nabok vaše oltárne výzvy. Rozumiete? Rozumiete tomu? „Všetko Otec...“ Vy...

¹¹ Naša zodpovednosť je kázať Slovo. Biblia povedala, „Všetci, ktorí uverili, boli pokrstení.“ Čiňte pokánie a dajte sa pokrstiť v Mene Ježiša Krista na prepáčenie, odpustenie hriechov. Čo? Pokrsti sa v Mene Ježiša Krista na odpustenie hriechov (Vidíš?), a potom prijmeš dar Svätého Ducha.

¹² Ale keď presvedčate a tiahnete, strašíte ľudí a hovoríte ľuďom v... Ľudia musia prísť so zdravým rozumom, triezvo, byť presvedčení a prijať Krista. A potom to prvé, čo robia, akonáhle prijmú Krista, keď sedia na svojich miestach, tá ďalšia vec je, že sa dajú pokrstiť v Mene Ježiša Krista na odpustenie tých hriechov, z ktorých boli usvedčení, že robili zle. To je to, ako sú im odpustené ich hriechy. Vidíte? Pretože činili pokánie; dali sa pokrstiť ako pamätník pre ľudí, že „Prijal som Krista ako svojho osobného Spasiteľa“; potom si kandidátom na Ducha Svätého.

¹³ Ale teraz, mnohí ľudia pokračujú, presvedčajú a volajú ku oltáru, a tak ďalej, pričom je to v poriadku. Pôjdem s tým; je to úplne v poriadku, čo sa mňa týka, ktokoľvek to chce robiť. Ale pre mňa to nie je podľa Písma (Rozumiete?), a tak, len rád zostávam s Písmom.

¹⁴ A tak to je dôvod, prečo som zadržal tú pásku, pretože ak by ste to vypustili von, mali by sme päťsto listov za týždeň, aby sme na to odpovedali. Každý... Len stúpte na nejakú malú tradíciu, ktorú niekto má, a stačí to len urobiť, potom to znovu všetko preberajú.

¹⁵ A myslím, že som mnohokrát trochu príliš kritický na takéto rôzne veci. A nemám v úmysle byť takým, ale niekedy vás k tomu privedú povinnosti (Rozumiete?); spôsobia, že sa musíte prikloniť na túto stranu. A tak som si istý, že ľudia to chápu.

¹⁶ No, sme veľmi vďační, že stále máme láskavého nebeského Otca, ktorý prehliada naše chyby a nepočíta nám ich.

¹⁷ Čítal som z Knihy Rimanom, zo 4. kapitoly, kde Pavol napísal ten Božský komentár Abrahámovho života. No, vieme, že Abrahám urobil mnohokrát trochu zmätok, podobne ako aj my. Ale keď bol napísaný jeho komentár, nie je tam zmienka o žiadnom jeho zmätku (Vidíte?), vôbec to tam nikdy nie je zmienené; je povedané:

Abrahám sa nezakolísal ohľadom zaslúbenia Božieho v nevere; ale bol silný... dával chválu Bohu;

¹⁸ Vidíte, a takto tam, dúfam, bude napísaný ten môj, nie moje chyby a všetko také, ale len to, čo som sa snažil robiť, úmysel môjho srdca, čo som chcel robiť pre Božích ľudí.

¹⁹ A teraz, dnes ráno sme prišli, aby sme sa pokúsili priniesť sem malé posolstvo, ktoré nám možno Pán uložil na srdce, aby sme to odovzdali ľuďom. A dúfam, že vám to urobí dobre a urobí to dobre i mne, pretože sme spolu a žijeme v strašnom čase a v posledných dňoch. Tak skôr, ako sa pomodlíme, rád by som prečítal zopár miest zo Slova: jedno pred modlitbou a druhé po modlitbe. A najprv, aby sme zahájili našu službu alebo túto časť z toho, prial by som si čítať z Knihy Židom, z 11. kapitoly Knihy Židom a začneme 32. veršom, hovorí sa tam o viere.

A čo mám ešte hovoriť? Lebo mi nebude stačiť čas, aby som rozprával o Gedeonovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Dávidovi, Samuelovi a o prorokoch,

ktorí vierou zdolali kráľovstvá, robili spravodlivosť, dosiahli zaslúbenia, zapchali ústa ľvom,

vyhasili moc ohňa, utiekli ostriu meča, zmocnili sa a vymanili od slabosti, stali sa junákmi v boji, ustúpiť prinútili tábory cudzozemcov.

Uhasili silu ohňa, unikli ostriu meča, zo slabosti boli učinení silnými, zmužneli v boji, rozohnali armády cudzozemcov. [podľa angl. prekladu Biblie KJV – pozn.prekl]

Ženy dostali späť svojich mŕtvych vzkriesených. A jedni boli mučení na mučidlách neprijmúc oslobodenia, aby dostali lepšieho vzkriesenia.

Druhí zakúsili posmechov a bitky a k tomu pút a žalára;

boli kameňovaní, pokúšaní, pílamí rezaní, zomreli vraždou meča; skrývajú sa chodili sem a ta v ovčích a kozích kožiach, strádajúci, súžení, trápení,

20 Sledujte tieto zátvorky.

(ktorých svet nebol hoden;) blúdili po púštiach a po vrchoch a skrývali sa po jaskyniach a po dierach zeme.

A tí všetci, hoci dostali svedectvo vierou, neodniesli si zaslúbenia,

pretože Boh predvidel čosi lepšie o nás, aby neboli bez nás zdokonalení.

21 Keď som čítal tie príbehy o tých statočných vojakoch, premýšľal som, kde bude stáť naše malé svedectvo s tými ľuďmi v ten deň.

22 Ešte pred modlitbou, chcel by byť niekto spomenutý pred Bohom? Len zodvihni svoju ruku, a čokoľvek potrebuješ, nech On vidí a vypočuje a udelí ti to, ako teraz skloníme naše hlavy.

23 náš milostivý, milujúci Otče, pokorne pristupujeme dnes ráno ku Tvojmu trónu v Mene Ježiša, Tvojho Syna, aby sme predložili modlitbu za samých seba a za ostatných. Pane, prv odpusť nám všetky naše prestúpenia a našu nepravosť. A potom sa budeme modliť za ostatných, Pane, nech im je tiež odpustené a nech je Tvoja Cirkev pritiahnutá bližšie ku Tebe.

24 Lebo vskutku, Pane, vo svojom srdci veríme, že si pripravený konať dielo so Svojou Cirkvou, pripravený vziať ju von zo sveta a preniesť ju do Kráľovstva Božieho. Ale, Pane, pomôž nám, aby sme sa pripravili na tú hodinu. Nech dnes ráno je ten čas, Pane, že počínajúc od tohto tu hore až po každého z nás zložíme nabok každé bremeno a

hriech, ktorý nás tak ľahko obkľučuje, aby sme mohli bežať s trpezlivosťou beh, ktorý je pred nami.

²⁵ A modlím sa, nebeský Otče, aby si dnes uzdravil nemocných a postihnutých. Mnohí trpia naprieč národom, a epidémia a vírusy, ako to nazývajú doktori. A modlím sa, aby sa Tvoje uzdravujúce moci, Pane, prejavili na tých ľuďoch.

²⁶ A tak príd' dnes ráno do tohto nášho malého zhromaždenia. Mnohí cestovali stovky míľ, vyrazili neskoro minulej noci a išli cez noc až do dnešného rána a tvrdo cestovali, aby mohli prísť do modlitebne. A sneží po ceste. Bože, modlíme sa, aby si ich obzvlášť požehnal. Niet pochýb, že museli vydať peniaze na benzín a na iné veci, aby sem prišli, za ktoré by si mohli kúpiť veľkú porciu jedla na tento nasledujúci týždeň, alebo čokoľvek.

²⁷ Bože, ten, kto prichádza ku Tebe prázdny, odíde plný. Ty si to zaslúbil. A modlím sa, aby si naplnil ich srdcia a koše ich duší, aby boli tak plné dobrých vecí Božích, aby odišli jednoducho prekypujúci s nevysloviteľnou radosťou a plní slávy. Nech poháre týchto vzácných ľudí pretekajú duchovnými a dobrými vecami od Boha.

²⁸ Požehnaj každú ruku, Ty poznáš potrebu, ktorá je za tou rukou, Pane. Prosím, aby si ich obzvlášť požehnal. Videli sme Ťa v tom minulom týždni, ako si tak zázračne vo chvíli odpovedal na modlitbu v časoch núdze, chorôb a problémov. Ty si všadeprítomný Boh, ktorý stojíš so Svojimi služobníkmi. Modlím sa, Bože, aby si dnes ráno stál pri nich. Pane, daj im túžbu ich srdca. Neverím, že to bolo pre nejakú sebeckú vec, že je za tým nejaký zlý motív. Modlím sa, aby si ich žehnal.

²⁹ A teraz, Otče, pamätaj na mňa dnes a nech som schopný dať sa tak nabok z cesty... Každý z nás, od pastora až po deti, nech sme schopní odložiť samých seba nabok na oltár Boží a otvoriť svoje srdcia a počúvať na Ducha Svätého, ako ku nám bude hovoriť. Obráť naše nádoby Tvojho požeh..., aby sme prijali Tvoje požehnanie, správnym smerom hore. Potom vylej dolu do nich moc pomazaného Oleja. A daj nám silu, Pane, ktorú potrebujeme do dní, ktoré ležia pred nami. Udeľ tieto požehnanie. Prosíme o to v Ježišovom Mene. Amen.

³⁰ [Brat Branham odpovedá niekomu, kto mu hovorí niečo ohľadne telefonátu. – pozn.prekl.] Nevie. Len vezmi jeho telefónne číslo a povedz mu, že mu zavolám späť po zhromaždení. Nevie.

³¹ Modlite sa za mňa. Na telefóne je brat Jack Moore a stále ma prehovára, aby som tam bol tento týždeň Vidíte? Jednoducho sa na to necítim (Rozumiete?) a tak neviem, čo robiť. Milujem brata Jacka. A tá

veľká konferencia, ktorá tam bude, a on odmietol mužov ako Booth-Clibborn a iných, aby prišli. Tak stále na tom trvá, vypustil oznámenia a všetko také, trvá na tom, aby som prišiel. Tak som rád, keď cítim, že som skutočne pudený tam ísť. Rozumiete? A ja...

³² A teraz, ako sa teraz znova obrátim do 2. Korint'anom a začneme od 12. verša z 2. Korint'anom a prečítame jeden verš z Písma pre našu tému, ak Boh tak dá. 1. Korint'anom... Alebo lepšie povedané 2. Korint'anom, 12 kapitola a 9. verš. Chcem prečítať prvú frázu... Alebo druhú frázu z 9. verša, časť z neho.

A povedal mi: Dost' ti je moja milosť. Lebo moja moc sa dokonáva v slabosti.

³³ Dovoľte mi prečítať To znova, aby ste si boli istí, že ste zachytili ten text. Rozumiete?

A povedal mi: (Toto je Boh, ktorý hovorí ku Pavlovi.) Dost' ti je moja milosť. Lebo moja moc sa dokonáva v slabosti.

[V anglickom preklade KJV, „Lebo moja moc je dovedená do dokonalosti“ v slabosti. – pozn.prekl.]

³⁴ Potom, ak by som tomu mal dať názov, rád by som použil toto o moci; *Dokonalá moc skrze dokonalú slabosť*. Ak máme slabosť, máme moc. Je to nezvyčajný názov v letničnom zhromaždení, urobiť – vziať tému o slabosti, pretože vždy svedčíme o tom, že sme tak silní.

³⁵ A ako som to hovoril predtým, snažím sa v priebehu týždňa len modliť a nájsť to, čo by pre mňa mohlo byť dobré priniesť pred zhromaždenie. Ak by išlo len o to sem prísť, aby ma počúvali, radšej by som tu dnes ráno počúval niekoho iného, kto by tu stál.

³⁶ Úprimne, ešte pred pár dňami som bol dolu v Kentucky tam u ľudí brata Gabeharta. Keď som mal opustiť ich miesto, tohto vzácného brata a manželku, rodinu a ich ostatných, až ma udrela táto myšlienka.

³⁷ Len chvíľu predtým som vošiel do domu. Stál som vonku a tá pani povedala, „Rada by som sa porozprávala s tým kazateľom.“ A vošiel som do ich malého domu A tam bol... Povedala, „Ty si brat Branham?“

A povedal som, „Áno, madam.“

³⁸ Povedala, „Tak sa hanbím za to, ako vyzerá môj dom,“ a povedala, „že ťa volám dnu.“ Začala plakať. Povedala, „Ale mám takú potrebu a mám v teba skutočnú dôveru.“

³⁹ A zistil som, že to bolo tam, kde naša malá sestra Cox, u ktorej sme boli s niekým tam dole; malá babička s magnetofónom prechádza cez tie susedstvá a prehráva im pásky. To je ono. To je nápad. Vidíte?

⁴⁰ Rozhliadol som sa v tomto dome, malý skromný dom, asi taký, v akom som bol vychovaný, ale stena bola plná obrázkov Krista. Tam na stole ležala Biblia. Povedal som, „Nikdy v živote som nebol viac poctený; toto je druh domova, do ktorého rád vkročím.“ Prosila o potrebu pre niekoho. O päť hodín od vtedy, ako sme sa spolu modlili, táto malá stará matka a ja sme sa spolu modlili, Boh odpovedal.

⁴¹ Tak sme sa modlili znova a matka Coxová a ja a oni tam okolo stola sme sa v to ráno sklonili a prosili sme Boha, aby nám dal príležitosť urobiť niečo cez úsilie, ktoré ona vynaložila. A tým, že sme o to prosili, Boh otvoril cestu. Rozumiete? On je Boh.

⁴² Snažíme sa naše slabosti ospravedlňovať. Chceme hovoriť, akí sme veľkí, akí sme ohromní. Myslím, že to je jedna z vecí, ktorú mi Boh dal ako tému; dostať to preč z našej mysle. Rozumiete?

⁴³ To sú tie malé veci, ktoré robíme. A to je to, kvôli čomu prichádzame do zboru, je to preto, aby sme zistili, kde sú naše chyby; a tiež to, čo by sme mali robiť, aby sme sa polepšili. Ak prichádzame do zboru pre akýkoľvek iný cieľ ako tento, bojím sa, že z nášho chodenia do zboru nedostaneme príliš veľa. Musíme prísť, aby sme zistili naše slabosti, našli svoje slabé miesta a naše – ako – videli, akí sme malí, a vložili našu dôveru v Niekoho, kto je silný. Ale keď máme slabosti...

⁴⁴ Je mnoho z nás takých, ktorí radi svedčia alebo radi myslia, že sme nedostatoční; a tak preto sa vyhovárame, „Nemám žiadne vzdelanie; nemám žiadnu schopnosť; nie som schopný, aby som toto robil.“ A keď v tom pokračuješ a robíš to takýmto spôsobom, pokračuješ takto, potom sa nemôžeš nikam dostať. Ale práve to, že si hľadáme výhovorky v našich slabostiach, Boh používa práve tú vec, aby s tým vykonal tú prácu. Rozumiete? On na nás čaká, aby sme sa dostali do toho stavu, aby nás tak On mohol použiť. Berieme výhovorky a hovoríme, „No, nedokážem to urobiť, som nedostatočný.“ Nedokážem to urobiť.“ A Boh berie práve tú vec, aby s tým vykonal tú prácu. Je to tak.

⁴⁵ To je dôvod, prečo si nás On vyberá, pretože sme v tom stave. No, znie to divne, ale len za pár minút sa dostaneme ku tomu dôvodu toho, ak Boh dá.

⁴⁶ No, zisťujeme, ako sme práve čítali, že slabosti a odmietnutia... A zisťujeme, že tí ľudia, ktorí sú najslabší a odmietnutí vonkajším

svetom, sú Božími hrdinami, ktorí premáhajú v prvej línii; vyberá tých, ktorí sa sami cítia nehodní.

47 Bol taký metodistický brat, traja z nich, ktorí chodia do tohto zboru hore z Ohia alebo zo severnej Indiany. Prednedávnom mi povedali, „Brat Branham,“ povedali, „práve sme prijali Ducha Svätého, mali by sme sa teraz usilovať o dary pre našu službu?“

Povedal som, „Nerobte to. Nechajte to na pokoji.“

48 A on sa otočil a pozrel sa na mňa, povedal, „Práve som čítal knihu istého brata, ktorý nám povedal, že po tom, ako sme prijali Ducha Svätého, by sme mali hľadať dary, aby sme tak mohli používať Ducha Svätého.“

Povedal som, „A stanete sa 'nafúkanou košelou'.“ Rozumiete?

49 Ak si všimnete v Biblii, vždy sú to tí, ktorí sa od toho snažia dostať preč, ktorých Boh používa. Tak dlho, ako človek chce niečo robiť a myslí si, že má dostatočnú schopnosť, aby tú prácu mohol vykonať, Boh nikdy nemohol takého človeka použiť. Pozrite sa na Mojžiša, ako utekal; pozrite sa na Pavla, ako utekal, a na tých ostatných, ako sa od toho snažili dostať preč.

50 Povedal som, „Nič sa neusilujte hľadať. Boh má pre vás čokoľvek, On vám to dá.“ Rozumiete? „A len Ho nechajte, aby sa o to postaral.“ Povedal som, „Potom máte niektoré z týchto časov, ktoré sme dostali – dnes máme, že každý chce robiť toto a robiť tamto a stať sa nejakou veľkou osobou. Pozrite, do čoho sme sa s tým dostali. Vidíte?“

51 Namiesto toho, aby sme sa snažili byť veľkí, mali by sme sa snažiť zistiť, akými malými sa môžeme stať. Rozumiete? Potom nás Boh môže použiť. Mám tu zapísaných niekoľko miest Písma, na ktoré sa budem odvolávať, predpokladám, ale ja... my... Pravdepodobne nebudem mať čas, aby som to urobil. Ale sme...

52 Všimnite si, že sú potrební najslabší a odmietnutí, a prakticky každý hrdina, ktorého kedy Boh mal v prvej línii, bol takýmto typom osoby. Osoba, ktorá bola odmietnutá, osoba, ktorá si myslela, že je nedostatočná, osoba, ktorá nemala vôbec žiadnu schopnosť, potom je tá osoba v tak dobrom stave, že Boh ich môže začať používať. Je to tak. Keď sa cítia, že nemôžu, nemajú nič, vtedy ich môže Boh uchopiť a vykonať s nimi niečo. Rozumiete? Keď... Ale keď si myslíme, že sme schopní to robiť, potom nás Boh nemôže použiť, pretože to chceme robiť sami od seba.

53 A potom na druhej strane, dostaneme tieto pocity a myslíme si, že sme nedostatoční, a nechceme to robiť; ale ak potom len počúvame na Božie volanie, to je práve tá vec, do ktorej nás Boh chce dostať, do takého druhu stavu, aby On mohol.

54 Keď sme sami nedostatoční, potom sme predmetmi na poddanie sa Božiemu Duchu. Tak dlho, kým si myslíme, že to môžeme urobiť, vtedy to nedokážeme. Ale keď sa dostaneme do miesta, kde vieme, že to nedokážeme urobiť, potom sa poddávame Bohu a On to robí. A tak, keď sme to my, ktorí sa to pokúšame robiť, zlyháme, ale ak sa len poddáme Bohu, potom Boh nemôže zlyhať. Je len jedna vec, ktorú Boh nedokáže, a to je zlyhať. On môže robiť všetko možné okrem zlyhania. Ale On nemôže zlyhať.

55 Takže dovedy, kým sa snažíme sami v sebe a spoliehame sa na naše vlastné schopnosti, a tak ďalej, no, neurobíme nič. Ale keď sa dostaneme do miesta, kde vieme, že sme ničím, potom nás Boh môže použiť.

56 Dôležitá vec, jedna z dôležitých vecí, ktorú musíme ovládať ... No, zapamätajte si toto, a obzvlášť vy, mladí kazatelia, a takisto obyčajní členovia. Je jedna vec, ktorú musíme ovládať, ak očakávame, že vyplníme Božiu túžbu v našom živote; to je, že musíme ovládnuť predstavu o ľudskej schopnosti. Ak sa niekedy dostaneme do miesta, kde si myslíme, že to môžeme robiť s našou vlastnou inteligenciou a našimi vlastnými schopnosťami, musíme to ovládnuť takým spôsobom, že sa tej veci môžeme zbaviť a položiť to bokom, aby nás tak Boh mohol použiť. Je to tak.

57 A úplne sa poddať. Nemôžeme použiť ani jednu schopnosť. Musíme sa úplne poddať. A aby si prišiel k Bohu, musíš sa Mu poddať dušou, telom i duchom. Všetko, čím si, musí byť poddané Bohu, aby v tebe a vo mne mohol konať Svoju vôľu.

58 No, to je ťažké, viem, pretože my vždy chceme do toho umiestňovať svoju časť, niečo, čo vieme, viete, čo chceme robiť. Hovoríme, „No, jednoducho viem, že by to malo byť vykonané takto.“ Ale pokiaľ to robíte takým spôsobom, bude to nesprávne a Boh nikdy to úsilie nepoužije. Možno s pomocou Pánovou do toho za chvíľu vojdeme a len vám ukážem, ako Boh nemôže použiť vašu schopnosť.

59 To je to, čo sa dnes deje so svetom: je tu príliš mnoho seminárnych prežití, príliš mnoho je kladené na vzdelanie, príliš mnoho je kladené na vzťah alebo obecnstvá v denominácii; spočívame jeden na druhom; spočívame na nejakých ľuďoch so schopnosťou.

60 Biblia povedala, „Ako môžete mať vieru, keď ste...“ Pozrime sa, ako je to Písmo? „Ako môžete mať vieru, keď uprednostňujete jeden druhého?“

61 Keď očakávame, hovoríme, „Tento chlapík, on je veľkou osobou. Toto je veľká osoba; jednoducho na ňom budem spočívať,“ tá sa Bohu neľúbi, keď to robíš. Musíme spočívať na Bohu a jedine na Bohu. Nemôžeme dôverovať našej vlastnej schopnosti alebo nejakému človeku. Musíme sa kompletne poddať Bohu.

62 Žiadna schopnosť, nestarám sa o to, koho to je, nikdy to nebude použiteľné v očiach Božích. Boh z nás musí dostať von všetky naše schopnosti predtým, ako môže dosiahnuť Svoj cieľ. Ak pre nás má niečo do vykonania, a tak dlho, ako sa cítíme, že ohľadom toho robíme celkom dobrú prácu, potom nikdy nebudeme schopnými, aby sme boli Bohom použiteľní.

63 No, povieťe, „Robíš tu veľmi široké vyhlásenie, brat Branham.“ A to je široké vyhlásenie, ale pozrite sa len okolo a zistíte, či je to správne, alebo nie.

64 Pozrite sa dnes okolo na naše veľké dosiahnutia, o ktorých si myslíme, že sme ich vykonali, a kde je Kresťanstvo v Spojených štátoch? Pozrite na všetky naše cirkvi a denominácie a našich evanjelistov a kampane s uzdravovaním a všetko ďalšie, čo sme mali, a čo to je? Je to horšie, než to vôbec bolo na začiatku. Dnes je to horšie, než to kedy bolo, pretože sme sa to snažili dosiahnuť skrze ľudskú schopnosť.

65 Zhromažďujú sa spolu a vykonávajú dlhé modlitby a idú tam von. A ako minule, keď mali tak mnoho, stopäťdesiat tisíc, alebo tak nejako, zhromaždených spolu, oboje, protestanti a katolíci, vyriekli niekoľko modlitieb, pomodlili sa nejaké modlitby a vykonali nejaké modlitby, a tak ďalej. To je práve tak mocné, ako keby sa vôbec nezhrmAždili; v očiach Božích to nemá žiadnu hodnotu.

66 No, ak som kritický, odpusťte mi. Rozumiete? Ale ja... Musíte tú vec zatĺcť. Rozumiete? Musíte klepnúť klinec po hlavičke.

67 A čo dobré to urobilo? Nič. A nikdy to neurobí, až kým každá osoba, ktorá vyznáva, že je Kresťanom, nezabudne na svoju vlastnú schopnosť a nepoddá sa Bohu. Potom Boh môže dosiahnuť Svoj zámer, nie skrze poslanie prebudenia (*oživenia*), ale, brat, to, čo On potrebuje urobiť prv, je, že pošle usmrtenie. Presne tak, aby sme tak mohli byť oživení.

⁶⁸ Predtým, ako sa môžeš znova narodiť, musíš zomrieť a musíš... On potrebuje usmrtenie nás samých. Táto modlitebňa potrebuje usmrtenie a ja s ňou. Každý z nás potrebujeme usmrtenie, aby sme tak mohli byť oživení do nového života, nového uchopenia, novej nádeje, nového prežitia. Najprv potrebujeme deň smútku.

⁶⁹ Potrebujeme miesto poddania sa Duchu a namiesto toho, aby sme tak veľmi spoliehali na vyškolenie a na naše programy a my – na naše kampane a všetko, čo máme. Spoliehame sa na spoluprácu s tak mnohými rozličnými kazateľmi, aby sme spolupracovali. Schvaľujeme toľko... „Ak nemôžeme dostať toľko, no, neurobíme to. Nepôjdeme bez toho do tých miest.“ A potom, keď to robíme, zostavujeme to ako nejaký veľký stroj, ktorý má v sebe „karbónové klepanie“ [Klepanie, ktoré spôsobujú stuhnuté usadeniny karbónu v spaľovacích komorách motora. – pozn.prekl.] Rozumiete?

⁷⁰ Takže sa od toho musíme dostať preč, od tej ľudskej schopnosti. Musíme sa dostať do miesta, kde môžeme odovzdať naše duše a životy, aj žena v domácnosti, farmár, mechanik alebo čímkoľvek sme, musíme sa kompletne poddať Bohu a uvedomiť si, že sme ničím. Potom nechajte Boha, nech odtiaľ začne. Potom sa On začína pohybovať, pracovať. A to zahŕňa každého z nás, všetkých. To je vec, ktorú musíme robiť.

⁷¹ História dokazuje, teraz to robí, dokazuje (história to robí), že Boh vždy zvolil tých, ktorí boli nikým, aby sa stali Jeho niekým. Boh berie osobu, ktorá je ničím.

⁷² Dnes, pokiaľ nemáte dobrý teologický základ, radšej by ste sa ani nemali pokúšať priblížiť k mestu; radšej sa nepokúšajte ani priblížiť na zhromaždenie. Ale ak za sebou máte veľké základy s ohromnými výučbami a ostatnými vecami, môžete ísť do akéhokoľvek mesta a získať spoluprácu, mať veľkolepé zhromaždenie. No, to nie je zhromaždenie... To je zhromaždenie, práve tak ako akékoľvek iné, ale čo dobré to robí? Vidíte, stále ste... Dostanete tieto malé dievčatá a chlapcov, ktorí vychádzajú hore, žujú žuvačku a idú ku oltáru, a ženy a mužov, ktorí tam idú, len aby povedali, že vyšli hore k oltáru, že vošli do miestnosti pre inštrukcie a vrátili sa naspäť, boli pokropení alebo ponorení, alebo čokoľvek sú, a o rok po tom ...

⁷³ Jeden z našich najväčších evanjelistov povedal, že ak by vedel, že mohol zachrániť 10% z jeho obrátených za jeden rok, bol by šťastný. Keď, potom, keby mal tisíc obrátených, na ďalší rok by tam z nich malo byť desať tisíc. Vidíte, míňame cieľ; míňame ten účel.

74 Niektorí z nás to stavajú na intelektuálnom poňatí; „Ó,“ to, „tento to vie všetko, tento človek je študovaný učenec. Mali by sme našich ľudí trénovať a školíť ich.“

75 Ďalší to zakladá na nejakej senzácii pohybu, trasenia, plkania, vykrikovania, tancovania v Duchu alebo niečom inom, nejaké vonkajšie emocionálne dielo. A to je práve tak zlé ako vzdelanie. Ak ťa diabol nedokáže dostať na tejto strane, bude ťa tlačiť na tamtú stranu.

76 Ale to, o čo ide, je, aby si nemal nič, na čom by si mohol sám v sebe spočívať, ani nič, čo môžeš ty robiť, len kompletné, úplné poddanie svojich slabostí Bohu a povieš, „Tu som.“ Nemáš nič, žiadnu schopnosť, v ktorú môžeš dôverovať.

77 Skúmajte Písma a zistíte to, ako tu i ja mám zapísané Písma, na ktoré sa odvolávam. Späť cez Písma zistíme, že Boh vždy používal tých, ktorí boli nikým, aby sa stali Jeho niekým. On vždy bral tých, ktorých svet odmietol, ten moderný vek ich zavrhol; a to je ten druh, ktorý si On bral, aby ich použil.

78 Vezmite si apoštolov. Pomyslite na Petra, rybár, nemal dosť vzdelania, aby napísal svoje vlastné meno; Ján, neznalý a nevzdelaný, títo muži. On obišiel tých šľachticov a vzdelaných kňazov a tie celebrity v ich dňoch, učencov, členov cirkvi, a prešiel okolo tých ľudí, ktorí si mysleli, že sú niekým, a vzal tých, ktorí boli ničím, a použil ich.

79 No, niekto sa môže stať jedným z Jeho ľudu; Boh ich môže použiť, ak sú pripravení zabudnúť, že sú niekým. Ak si pripravený zabudnúť, že si niekým, a staneš sa ničím, potom ťa môže Boh použiť a urobiť ťa niekým. Rozumiete? Ale musíš zabudnúť, že si tak dôležitý.

80 Sú mnohí z nás; mnohí z nás to robíme v našich životoch. Akonáhle... Niektorí ľudia, akonáhle sa stanú Kresťanmi, stávajú sa arogantní, ľahostajní (Je to tak.), keď idú opačne. Idú dozadu namiesto toho, aby išli dopredu. Keď... Čím viac sa môžeš vyprázdniť, tým viac miesta máš pre Ducha Svätého, aby vošiel dovnútra.

81 Ako povedal Eliáš Jozafatovi a tým ostatným, povedal, „Vykopte na tomto mieste plno jám. Čím hlbšie budete kopať, tým viac miesta budete mať pre vodu.“ A čím viac samých seba, čím viac odpadkov našich vlastných schopností môžeme zo seba vyhodit', tým viac miesta tam bude, aby bolo zaplnené Duchom Božím; tak dlho, ako to len môžeme robiť.

82 Pavol, ten, o ktorom sme tu práve čítali v Korint'anom, v 2. Korint'anom, zisťujeme, že tento človek bol veľkým mužom. Bol to

učenec, veľký človek. Ale musel zabudnúť všetko, čo kedy vedel, aby poznal Krista.

⁸³ Prečítam tu jedno z týchto Písíem, aby ste tak – chcete to čítať so mnou. Obráťme sa do 1. Korint'anom, do 2. kapitoly a 1. verša, len na chvíľu. A čítajme tu len na chvíľu to, čo Pavol povedal, tento veľký študovaný človek, čo o sebe povedal, čo musel robiť. 1. Korint'anom, 2. kapitola; 1. Korint'anom a začneme od 1. verša. Počúvajte tohto učenca.

⁸⁴ Tento človek bol vyučený. Mohol rozprávať takmer každým jazykom, ktorý tam bol vo svete. Musel sa tým chvastať. Bol vychovaný pod striktnou sektou farizejov a jeho otec bol farizej. Neskôr bol „farizejom z farizejov,“ a to znamená, že bol absolútne najstriktnejší z farizejov. Bol to významný človek. Mal autoritu a bol chytrý.

⁸⁵ Jeho otec mu zaobstaral vzdelanie pod najlepším učiteľom, ktorý tam v celej krajine bol; Gamaliel, v tom čase najvýznamnejší učiteľ z akýchkoľvek škôl. Pavol sa stal takým typom človeka. Naučil sa každý jazyk. Naučil sa psychológiu. Naučil sa všetky rozličné veci, ktoré sú v – aby sa vyučil takým spôsobom. A naozaj veľmi sa prikláňal ku chrámu kňazov a ku významným ľuďom. A išiel takmer spustošiť Cirkev.

⁸⁶ Počúvajte tohto istého človeka so všetkým týmto vzdelaním potom, ako prijal Krista, počúvajte, čo povedal, aký bol silný a veľký, musel na to zabudnúť. Musel si uvedomiť, že nemohol spoliehať na samého seba. Musel si uvedomiť, že jeho vzdelanie bolo ničím. Musel si uvedomiť, že všetko jeho vyškolenie, ktoré kedy obdržal, musel zabudnúť všetko, ku čomu bol kedy vyučený. Počúvajte ho teraz:

A ja, keď som k vám prišiel, bratia,... neprišiel som vo vznešenosti slova alebo múdrosti (Vidíte?) zvestujúc vám svedectvo Božie.

⁸⁷ Nikdy som ku vám neprišiel, aby som vám hovoril, „No, som doktor Saul z Takej-a-takej školy, som z najväčšej sekty tejto denominácie. Nikdy som ku vám takto neprišiel.“

Lebo som nebol usúdil vedieť niečo iné medzi vami krome Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného.

⁸⁸ Tam, počúvajte takéto svedectvo toho človeka. „Usúdil som nevedieť nič o vašich schopnostiach. Viem, že nič vo vás nie je, a usúdil som vedieť jedinou vec, ktorú vo vás uvidím, to je Ježiš Kristus a

Ten ukrižovaný. Ukrižovaný Spasiteľ medzi vami, to je všetko, čo rozpoznám.“

⁸⁹ Počúvajte ho.

A ja som bol u vás (vo veľkosti? V čom?)... v slabosti a v bázni a triasol som sa mnoho.

Dokážete si predstaviť človeka, farizeja z farizejov, učiteľa z učiteľov, človeka, ktorý bol školený od detstva pre službu, aby bol výrečným človekom, ktorý bol chytrý a brilantný, aby prišiel pred triedu ľudí, ako boli Korint'ania, a povedal, „Bol som u vás v slabosti a v bázni a v mnohom trasení?“... Človek, ktorý obrátil svet hore nohami, ten najväčší misionár, aký bol kedy známy, vyznával, že prišiel v slabosti, nie ako vyškolený učenec, ale v slabosti a bázni, aby niekde nevybočil z cesty, v mnohom trasení, pretože nemohol dôverovať svojej vlastnej schopnosti.

⁹⁰ Dôvod, že bol v bázni, to nebolo kvôli tomu, že bol z niečoho vystrašený; ale on sa bál, aby nejakým spôsobom nezarmútil Boha, aby do toho neprimiešal svoju vlastnú schopnosť; niečo, čo sa naučil, aby ne... On im hovoril, že, „Neprišiel som ku vám vo vznešenosti reči; prišiel som ku vám v bázni, aby som takto neprišiel; ale prišiel som ku vám nevediac ničoho okrem Krista a to Toho ukrižovaného.“

A ja som bol u vás v slabosti a v bázni a triasol som sa mnoho.

A moja reč a moja kázeň nezáležala v presvedčavých ľudskej múdrosti slovách, ale v dôkaze Ducha a moci,

⁹¹ Počúvajte tohto muža, ktorý bol bojovník a „vzliekol sa“. Amen. Ak tu je niečo, čo dnes potrebujú naše školy, ak je niečo, čo dnes potrebujú naše cirkvi, je to „vzlečenie sa“ z vašich vlastných myšlienok a z vašej vlastnej schopnosti. „Vzlečte sa“ pred Bohom, inak sa budete snažiť niečo vykonať sami.

⁹² Dúfam, že to ide hlboko dolu do nás, aj tu, aj vo svete pásov, aby ste si uvedomili, že sa musíte stať ničím: nie „všvedom“, nie niekým veľkým, ale nikým. Musíte prísť do prachu. Musíte sa dostať na miesto, kde viete, že ste ničím. A nikdy sa nad to nepovyšujte, lebo akonáhle sa povýšite nad to, povyšujete sa nad Boha. Musíte sa držať v prachu a na ceste do Damašku. Musíte zosadnúť zo svojich vznešených koní a zastať dolu. A to platí všade, tu i tam pre svet, kam idú tieto pásky.

93 „Moja reč,“ povedal, „nezáležala v lákavých ľudských slovách a ľudskej múdrosti, ale v demonštrácii Ducha a moci.“

94 No, dávajte pozor. „Kvôli čomu, Pavol? Prečo by si toto robil?“

... moci... aby vaša viera nebola v ľudskej múdrosti, ale v moci Božej.

95 Ó, čo za kazateľa, tento veľký človek, ktorý... On hľadal Boha a povedal, „Bože, som slabý a neviem, čo robiť. Len sa modlím ku Tebe, Bože, aby si ma posilnil, vzal odo mňa moje slabosti a tieto veci, aby som tak mohol byť silnejší.“

96 Boh ku nemu prehovoril naspäť, povedal, „Pavol, Moja moc je vyjadrená dokonale v tvojej slabosti.“

97 Potom Pavol povedal, „Keď som slabý, vtedy som mocný.“ Áno, povedal, „Potom budem... Budem sa chváliť v oslabeniach mojich slabostí, a tak ďalej. Ďakujem Bohu, že je to všetko zo mňa von. A keď zo seba dostanem všetko von, potom Boh môže prísť dnu. Ale tak dlho, ako tam mám niečo zo samého seba, vtedy sa Boh nemôže dostať dnu.“

98 Tam, to je to; vytláčame Ho von. Vyháňame Ho preč s našimi... Od najchudobnejšieho z nás po najbohatšieho z nás, od najmenšieho do najväčšieho, držíme Boha vonku z našich životov kvôli samým sebe.

99 Často som hovoril, „Ten najväčší nepriateľ, ktorého mám, je William Branham.“ On je ten, ktorý sa stavia do Božej cesty. On je ten, ktorý sa stáva lenivý. On je ten, ktorý sa niekedy dostáva do miesta, kde si myslí, že s tým môže niečo urobiť, a keď to robí, to vystrkuje Boha rovno preč z toho obrazu. Ale keď sa môžem zbaviť toho chlapíka, keď sa môžem dostať do miesta, že on je preč z cesty, vtedy sa môže Boh pohybovať a robiť veci, o ktorých William Branham nič nevie.

100 Vtedy vás môže Boh použiť. Vtedy môže použiť kohokoľvek z vás. On môže použiť kohokoľvek, keď sa dáme nabok z cesty. Ale tak dlho, kým máme sami seba v tej ceste, tak nemôžeme. V poriadku.

101 No, zistili sme, že tento veľký človek Pavol bol kniežat'om medzi kazateľmi. Každá denominácia ho rešpektovala. Ten človek mohol prísť do mesta a mať kdekoľvek zhromaždenie. Kvôli čomu? On mal poverovacie listiny. No, bol taký veľký a tak odhodlaný zničiť všetkých ľudí, ktorí boli slabí, že až dostal moc od najvyššieho kňaza, od najvyššej autority, aby spýtal každého jedného z tých Kresťanov. Mal

politickú moc od svojej cirkvi, aby spútal všetkých z tých... Ó, on bol mocný. Mohol tých Kresťanov spútať a hádzať ich do žalára kvôli tomu, že s ním nesúhlasili ohľadom jeho teologickej náuky, ohľadom náuk farizejov a sadúceov. On spútal Kresťanov.

¹⁰² Ale všimnite si ho; on sám musel byť spútaný, aby sa z toho mohol uvoľniť, aby mohol byť zbavený svojej moci a authority. A tak zostal spútaný, aby mohol byť zbavený moci, ktorou zväzoval iných. Musel byť zbavený toho, čím bol, aby mohol byť spútaný.

¹⁰³ Boh preskočil urodzených. Preskočil kňazov. Preskočil tých, ktorí boli arogantní a zvolil si Pavla, tohto veľkého človeka, a spôsobil, že padol do prachu zeme a robil veci, ktoré on – ako robili tí ostatní. On spôsobil, že sa správali v – spôsobil, že sa správal práve takým spôsobom ako tí, ktorých spútal. On Pavla spútal skrze Ducha Božieho, aby ho uvoľnil od moci, ktorou on spútal Kresťanov. Povedzte mi, že Boh nevie, čo robí? Vzal preč jeho moc, aby uvoľnil jeho putá.

¹⁰⁴ Koľkých kazateľov by si dnes ráno Boh mohol použiť, ak by len dovolili Bohu, aby ich spútal so Svojím Slovom a Svojou mocou a uvoľnil ich od sily ich denominácií a organizácií. Koľkých úprimných ľudí dnes ráno v tomto meste, ktorí chodia do týchto veľkých organizovaných cirkví, koľkých by On mohol naplniť Svätým Duchom a umiestniť túto krajinu do ohňa s Evanjeliom a mocou, ak by sa len zobrali a uvoľnili sa od moci, ktorú majú, a boli by spútaní Jeho Duchom, aby boli takými, ako bol Pavol, otrokom lásky Bohu.

¹⁰⁵ Boh vzal Pavla a urobil z neho otroka, pripútal ho ku Samému Sebe a poslal ho ku pohanom, ktorých nenávidel. Ale, vidíte, on musel byť uvoľnený od svojej cirkevnej moci, aby bol spútaný do moci Božej. Musel stratiť svoju silu a stať sa slabým a ničím, aby prijal silu Božiu, aby bol pripútaný ku Bohu, aby robil to, čo mu Boh hovoril, aby robil.

¹⁰⁶ To je to, čo dnes máme robiť. To je to, čo potrebujem. To je to, čo potrebuje každý človek, to je stratiť samého seba, stratiť svoje schopnosti, stratiť to, čím je, aby mohol mať kompletne poddanie sa Duchu Svätému. Žena v domácnosti to potrebuje. Školák to potrebuje. Vezmime... dokonca naše deti.

¹⁰⁷ Istý chlapec, o ktorom premýšľam, včera popoludní alebo predvčerom, alebo niekedy, vošiel a zavolať svoju staršiu sestru, aby mu rýchlo napísala jeho úlohu, a vyšiel von a povedal chlapcom, riekol, „Fíha! Tie úlohy boli ľahké.“ Vidíte, takmer sú učení podvádzať.

¹⁰⁸ O koľko lepšie by to bolo... Tí ľudia sú piliermi v zbere. O koľko lepšie by to bolo pre otca, aby ráno v čase raňajok povedal, „Ján dnes bude mať skúšku. Ó, Bože, buď s Jánom. Pomôž Jánovi. Dnes ráno ma v spálni prosil a hovoril, 'Ocko, pomodli sa za mňa dnes; musím zvládnuť tú skúšku. Pomodli sa za mňa.'“

¹⁰⁹ Bol by som radšej, ak by môj chlapec dostal do svojho výpisu poctivú päťku a vyletel, než aby som vedel, že dostal čistú jednotku a podvádzal pri tom. Tak veru. To, čo potrebujeme, je stratiť samého seba, cele spoliehať na moc Božiu.

¹¹⁰ No, zviazaní... Boh preskakuje tých vznešených a dostáva tých slabých. Boh preskakuje tých, ktorí si myslia, že sú niečím, aby vzal niekoho, kto nevie nič, aby vypracoval Svoj účel v ich živote. To je potrebné.

¹¹¹ Boh povedal Pavlovi, „Moja moc je dokonalá v tvojej slabosti. Moja moc sa stáva viac dokonalou, ako sa ty stávaš viac slabším. Čím viac sa Mi môžeš poddať, o to viac ťa môžem použiť. Čím viac môžeš zabudnúť na svoje vzdelanie, čím viac môžeš zabudnúť na svoju denomináciu, čím viac môžeš zabudnúť na svoje veci a poddať sa Mne, o to viac ťa môžem použiť. Pretože sa stávaš slabým, Ja urobím Svoj vlastný účel silným.“

¹¹² Boh môže vytvoriť silu zo slabosti. To je dôvod, prečo to On vždy robí. Keď si zvolil Svojich učeníkov...

¹¹³ Kto by pomyslel na pokoru Jeho vlastného Syna, keď sa narodil v maštali, v zahnojenej stodole, v kravskej stajni, a bol zabalený do plienok. Vidíte, On mohol prísť skrze palác, mohol prísť dolu koridormi nebies, a všetci – s celým anjelským uvítaním. Ale On si zvolil učiniť Krista príkladom nás, pre nás, a priviedol Ho v pokore.

¹¹⁴ Nikdy Ho nevyučoval v školách tohto sveta, ale vyučil Ho skrze Svoju vlastnú moc, aby sa kompletne poddal, nie myšlienkam človeka alebo moci tohto sveta, ale aby sa poddal moci Božej.

¹¹⁵ To je to, čo je dnes s nami; dnes sa poddávame našim veľkolepým denomináciám a oblastiam. Poddávame sa denominácii, tomu, čo má ona do povedania, tomu, čo o tom oni hovoria. Ale to je v protiklade s Božou vôľou.

¹¹⁶ Musíme sa poddať Duchu Božiemu a ísť tam, kam hovorí Duch, aby sme išli. Je to tak.

¹¹⁷ Boží Hebreji, ktorí... Alebo lepšie povedané Boží vojaci, hrdinovia (Práve sme čítali v Knihe Židom, v 11. kapitole a 34. verši.) zo

slabostí boli učeniní silnými. Museli sa stať slabými predtým, ako mohli zosilnieť. Zo svojich slabostí boli učeniní silnými. Vy, ktorí si zapisujete miesta Písma, tam v Židom 11:34. V poriadku.

¹¹⁸ Tu je niečo, čo nás poteší. Tu je niečo, čo povzbudzuje. Zo slabosti a skromnosti si Boh vyberá ľudí, aby z toho vybudoval Svoje Kráľovstvo. Ak sa niekedy dostaneme do neba, ak niekedy budeme stáť v Prítomnosti Božej s Jeho Cirkvou, budeme stáť v skupine ľudí, ktorí boli slabí a odmietnutí a vylúčení od sveta, a ktorí nič nevedeli.

¹¹⁹ Nie je to divné, že nás Boh pripodobnil ku ovciam? Ovca je najbezmocnejšia vec, ktorá existuje. Nie je nič tak nedostatočné v obrane ako ovca. Zajac môže utiecť; veвериčka sa môže dostať na strom; pes môže uhryznúť; lev môže zarevať; kôň môže kopnúť; vták môže odletieť; ale ovca zostáva bezmocná.

¹²⁰ Takýchto nás Boh chce. Uvedomenie si, že sme úplne nedostatoční, potom Boh berie toho človeka a začína do neho formovať Samého Seba: spôsobuje, že jeho ruky robia to, čo by Boh robil rukami; spôsobuje, že jeho ústa hovoria to, čo by hovorili Božie ústa; pretože nie sú jeho; oni sú Božie. On začína budovať charakter, začína brať túto slabosť a buduje Samého Seba.

¹²¹ On nás privádza sem na zem; ale potom sme vzdelaní; sme chytrí. Všimli ste si niekedy tie línie, rodokmene? Keď vezmeme, napríklad, ako v Ábelovi, od Ábela prišiel Set; Setova línia pokračovala ďalej do Noeho času, všetci z nich boli len pokorní farmári. Ale Kainove deti sa stali chytrými, mazanými, vzdelanými, veľkými ľuďmi, staviteľmi, profesionálnymi ľuďmi. Ale Božia strana bola slabá a pokorná. Takým spôsobom ich Boh používal. To je Božia príležitosť. To je Boží spôsob, ako sa ku nám dostáva, je to vtedy, keď sme slabí. Vtedy niečo obdržíme.

¹²² Toto povzbudzuje, samozrejme, pretože celé Božie Kráľovstvo je postavené na takomto druhu ľudí. Potom, keď sa môžete dostať do takéhoto spôsobu, potom môžete – ste v Jeho Kráľovstve.

¹²³ V našom prípade je to tak, že nie sme príliš slabí; náš prípad je, že sme príliš silní. Sme jednoducho príliš silní. To je to. Ide o to, že sme príliš silní hlavou. Je to tak. Sme príliš silní v našej hlave. Vieme príliš veľa. Boh to chce z nás dostať von. Je to tak. Sme príliš silní; sme príliš silní, aby sme sa Mu odovzdali. Máme... Odovzdávame sa sami sebe. Myslíme si, „No, teraz, mám dosť zmyslu, aby som to vedel.“

¹²⁴ Bol som pred pár večermi užasnúty, keď bola mama chorá tam v nemocnici. Išiel som do... Vedľa bola pani... Ak je tu tá pani, odpusť

mi, sestra. Ona je kentucké dievča tu zdola, a boli sme – a to bola jej svokra. A vtedy večer som sa s ňou rozprával, manželka a ja, tam asi okolo jednej hodiny ráno. A jej manžel ležal na podlahe a zaspal; povedala, „Chod' odtiaľto von. Aj tak nie si dobrý ku svojej mame.“ A vyhnala ho von, svojho manžela von z tej izby, pretože ležal rovno natiahnutý medzi dverami, kde zdravotné sestry, ani nikto sa nemohol dostať dnu; len tam chrápal na podlahe. Tak ho zobudila a vyhnala ho von.

¹²⁵ A začala sa tam rozprávať. Rozprával som jej o Pánovi, a tak ďalej. A povedala, „No,“ povedala, „všetko, čo som kedy poznala, bola krivá motyka v tabakovom záhone, skoro za rána, odsekávanie buriny a žuvanie tabaku, a takéto veci.“ Povedala, „Ale poviem vám,“ povedala, „ocko nás posielal každého jedného do školy.“ A povedala, „Stále nič nevieme.“

Pomyslel som si, „No, možno to je ten dôvod.“

¹²⁶ Vidíte, musíte od seba držať preč svetské veci. No, nepodporujem nevzdelanosť, to nie, ale snažím sa myslieť to, že keď sa dostanete na miesto, kde si myslíte, že viete jednoducho tak mnoho, až nikto iný o tom nevie nič... Vaše poznanie je v poriadku, pokiaľ to neprekáža zaslúbeniam Božím.

¹²⁷ Sme riadení piatimi zmyslami a tých päť zmyslov: zrak, chuť, hmat, čuch a sluch sú veľmi dobré, dokiaľ nenarušujú zmysel viery. Potom, keď idú proti viere... A ako viete, ktorý z nich má pravdu? Pretože viera bude vždy súhlasiť so Slovom. A potom, ak je tvoja viera v protiklade so Slovom, alebo si myslíš, že je, potom nemá vieru. Máš vyrobenú vieru. Honosíte sa svojím poznaním nejakej učnosti, o ktorej ste sa naučili, alebo niečím takým. Ale keď sa od toho dostaneš preč a kompletne spoliehaš na vieru a viera môže byť vybudovaná iba na Slove Božom: správna viera.

¹²⁸ Doktor mi raz povedal, „Verím, Billy, že ak by si tým ľuďom povedal, aby išli von a dotkli sa toho stípu, toho stromu a verili by, že sa uzdravia, oni by sa takisto uzdravili.“

¹²⁹ Povedal som, „Nie veru. Nešlo by to, doktor, kvôli tejto jednej veci (Rozumiete?); tí ľudia vedia, že to je len stíp. Vedia, že v tom stípe nie je žiadna moc, ani žiadna sila.“

¹³⁰ Ale každý, ktorý je duševne v poriadku, bude vedieť, že to je Slovo živého Boha, že na ňom môžem založiť svoju vieru a vedieť, že To je Tak hovorí Pán. A ak je čokoľvek v protiklade s Tým, potom

neverím svojim zmyslom. Nie veru, nechaj to tak. Chod' skrze tvoj iný zmysel, zmysel viery.

¹³¹ V poriadku. Boh berie týchto ľudí, aby urobil... Keď nie sú nikým, oni sa poddajú Jemu.

¹³² D.L. Moody z Chicaga, on bol z Bostonu; bol obuvníkom; malý, drobný chlapec, nedostatočný, nespoľiehal na seba. No, vezmite si tieto veľké školy, ktoré postavili, tam tá Moodyho škola, ak by Dwight Moody znovu povstal a uvidel túto školu, prvá vec, ktorú by Dwight Moody urobil, by bola, že by ju odstránil.

¹³³ Ak by mohol vstať Martin Luther, prvá vec, ktorú by urobil, zrušil by luteránsku organizáciu. John Wesley by urobil to isté. Títo muži nikdy nezaložili tieto organizácie; urobili to tí muži, ktorí nasledovali za nimi.

¹³⁴ Pavol nikdy nezorganizoval žiadnu cirkev, pretože on sám povedal, „Po mojom odchode povstanú medzi vami mnohí z vašich radov, ktorí budú hovoriť prevrátené veci.“

¹³⁵ To bolo po Pavlovej smrti a sto alebo dvesto rokov potom zorganizovali katolícku cirkev, prvú organizáciu. Povstali muži. To bolo po smrti Moodyho, že mali Moodyho školu; po smrti Wesleyho založili Wesleyho cirkev; po smrti Luthera založili luteránsku cirkev. Boh posielal hrdinov; a ľudia stavajú...

¹³⁶ Niet divu, že Ježiš povedal, „Vy obielené steny.“ Povedal, „Ozdobujete hroby prorokov a vy ste tí, ktorí ste ich tam vložili.“ To je pravda.

¹³⁷ Povstali títo veľkí muži; a oni im potom postavili pamätník. Myslím, práve tak ako Dávid, „Slúžil Bohu dobre vo svojej vlastnej generácii.“ Takže to je spôsob, ako to robiť. Drž organizácie a tie veci, ktoré potom povstávajú, preč od seba.

¹³⁸ Moody, malý obuvník, on bol slabý. Bol príkladom slabosti. Hovorí sa, že prvá vec, ktorú Moody urobil... On nemal žiadne vzdelanie a jeho gramatika bola taká biedna, až strašná. Raz prišiel k nemu jeden muž a povedal, „Pán Moody,“ povedal, „vaša gramatika je tá najúbohejšia, akú som kedy v živote počul.“

¹³⁹ Povedal, „Ja získavam duše s mojou nevzdelanosťou, čo robíte vy so svojím vzdelaním?“ Myslím, že to bola dobrá odpoveď. Iste bola.

¹⁴⁰ A teraz, aby si sa stal členom tej školy, musíš byť vycibreným učencom. Je to tak. [Brat hovorí, „Otočil to úplne naopak.“ – pozn.prekl.] No, áno, oni to otočili (Je to tak.), idú rovno naspäť, opačným smerom.

¹⁴¹ To je to, čo ľudia robia. Keď som na začiatku môjho posolstva povedal... Namiesto toho, aby sa Kresťania pokorili a vyprázdнили sa, aby našli viac miesta pre Boha, oni sa snažia vybudovať sa v domácky vytvorenom poznaní alebo na nejakom poznaní z technickej školy, alebo na niečom, to ich odťahuje od Boha ďalej, než keď boli na začiatku.

¹⁴² To je to, čo si myslím o tomto umelom volaní ku oltáru. Privediete ho dnu a na ďalšíkrát je to desaťkrát ťažšie dostať ho znova naspäť. Nechajte ho sedieť a počúvať, až kým Boh pre neho niečo neurobí. A potom nech príde a vyzná to, povstane a vzýva Meno Pánovo. Je to tak.

¹⁴³ Všimnite si Moodyho, slabý vo vzdelaní, slabý v reči, hvízdal cez nos. Raz som čítal jeho históriu, „Hvízdal cez nos, mal problém s nosom.“ Fyzicky to bol malý, plešatý chlapík, fúzy mu viseli...?... a malý, maličký chlapík, fyzicky, bol fyzickou troskou. Tak nemal nič, len neustálu slabosť. Ale Boh ho použil, aby zatriasol svetom v jeho dni.

¹⁴⁴ Raz tam bol nejaký reportér, ktorý prišiel na jeho zhromaždenie (Čítal som o tom.), a reportéri, aby urobili reportáž o tom, čo to bol zač tento (veľký človek, veľký muž.)

¹⁴⁵ Kde je ten malý prepínač, ktorým vypnete pásky? Toto je ono? Budem to musieť potom zadržať.

¹⁴⁶ Moody bol veľký človek. Bol to skvelý muž. A tak mohol zaujať pozornosť ľudí, držať ich v zaujatí. Tak tam bol ten reportér, ktorý prišiel ku pánovi Moodymu a povedal – prišiel na zhromaždenie, aby urobil reportáž o tom veľkom diele...

¹⁴⁷ Ako jeden reportér išiel a robil predtým reportáž o inom veľkom evanjelistovi, povedal, „Je to výrečný človek. Je doktorom teológie. Používa najlepšiu gramatiku, akú som kedy počul. Drží ľudí vo svojej psychológii. Dokáže ľudí držať v napätí.“

¹⁴⁸ „Dwight Moody,“ keď ten reportér prišiel, povedal, „Nevidím, čo je v ňom, čo je pre niekoho atraktívne.“ Povedal, „Po prvé, je tak škaredý, ako len môže byť. Za ďalšie, je fyzickou troskou. Za ďalšie,“ povedal, „on je... Nemá žiadne vzdelanie. Jeho gramatika je tá najbiednejšia, akú som kedy počul.“ A povedal, „Hvízda a chrčí, keď

káže.“ A povedal, „Nevidím v Dwightovi Moodym nič, čo by mohlo zaujať niekoho pozornosť.“

¹⁴⁹ Pánovi Moodymu bol prinesený ten článok; prečítal si ho, trocha sa zasmial, povedal, „Samozrejme, že nie; to je Boh.“ Iste. Ľudia neprichádzali, aby videli Dwighta Moodyho; prichádzali, aby videli Boha.

¹⁵⁰ Ľudia sa nestarajú o to, ako veľa svedčíš; chcú v tvojom živote vidieť nejakú realitu, ktorá dokazuje, že sa ťa zmocnil Boh. Či si metodista, baptista, letničný, čímkoľvek môžeš byť, oni chcú vidieť Boha. Je to tak. Človek... Velkí ľudia, ľudia, ktorí sú slabí a uvedomujú si svoju slabosť...

¹⁵¹ Pozrite na Mojžiša, mladý intelektuálny človek. Ó, on bol učenec. Bol tak vyškolený vo všetkej múdrosti Egyptanov, že až mohol učiť Hebrejov. Mohol vyučovať Egyptanov. Mohol vyučovať kohokoľvek, pretože Mojžiš bol veľký človek, chytrý chlapík. Ó, bol to mocný muž.

¹⁵² Podľa predstáv Cecila DeMille, keď nahrávali tých „Desať Prikázaní“, a on tam mal tohto muža, ktorý prišiel a bol... Zabudol som meno toho muža, ktorý tam odohral tú rolu Mojžiša, nejaký herec, ale veľký muž s mohutnými ramenami a silou. A Mojžiš bol možno takýto človek.

¹⁵³ Vieme, že bol silný a dobre vytrénovaný, tak zobral na seba, keď videl potrebu toho dňa... Ó, nech toto Boh nechá vsiaknuť na svoje miesto. Keď videl potrebu toho dňa, Mojžiš so svojimi intelektuálnymi mocami a svojou schopnosťou, ktorú mal, aby to s ňou urobil. Bol to chytrý človek. On bol nastávajúci faraón. Mal psychológiu. Mal moc. Mal fyzickú silu. Mal všetko. Tak povedal, „Som dobre vybavený, viem o tom všetko. A ak je tu v krajine nejaký človek, ktorý je schopný to urobiť, tak som to ja. Tak ja som mužom tejto hodiny, tak vystúpim.“ A vyšiel, aby dokonil dielo, ktoré bolo správne a bolo vo vôli Božej, a on ponúkol svoje prirodzené schopnosti. A Boh to odmietol. Nemohol použiť ani jednu vec, ktorú Mojžiš mal.

¹⁵⁴ Nemohol ich použiť vtedy, ani teraz ich nemôže použiť. Boh nemôže použiť naše prirodzené schopnosti. Musíme samých seba a naše schopnosti dostať preč z cesty a poddať sa vôli a moci Božej.

¹⁵⁵ Povieš, „No, brat, ja dokážem kázať.“ On to nemôže použiť tak dlho, kým ty dokážeš kázať. „To je v poriadku. Dokážem robiť toto. Dokážem robiť tamto.“ Ty nedokážeš urobiť nič. No, potom to Boh nemôže použiť. Ale ak sa odovzdáš Bohu a necháš Jeho, aby to robil...

¹⁵⁶ Povieš, „No, brat Branham, ja poznám. Som učiteľom.“ No, tak dlho, kým si učiteľom, no, On sa nedostane veľmi ďaleko. Ale Duch Svätý je naším Učiteľom. Iste je. Boh poslal Ducha Svätého, aby bol Tútorom nad Cirkvou.

¹⁵⁷ Niektorí ľudia chodia roky a roky a roky do školy. Čo robia? Čítajú články z *Hornej Dvorany*, a tak... (Ó, to je dobré.) Vezmete si *Národnú Lekciu Nedelnej Školy*. Nič proti tomu nemám. To sú Slová Božie, a veci, ale je to poskladané dokopy intelektuálmi. Musí to prísť skrze moc a vzkriesenie Krista a nemôžete spoliehať na svoje prirodzené schopnosti.

¹⁶⁸ A tak Mojžiš, tento mladý, veľmi silný obor, intelektuálny človek, pustil sa do vykonania dobrej práce; ale Boh to jednoducho absolútne nemohol použiť. Nemohol použiť jeho prirodzené schopnosti.

¹⁵⁹ A my nemôžeme... To nie je dnes, že nemôžeme... Boh nemôže použiť naše prirodzené schopnosti.

¹⁶⁰ Ale je tam jedna vec, ktorú Mojžiš mal, ktorú si cením; mal dostatočný zmysel na to, aby poznal, že zostal porazený. My to nemáme. To je to. „Urobíme novú denomináciu. Zoženieme niekoho iného s darom uzdravovania alebo niečím,“ letničníc. Vidíte? Vidíte? Jednoducho si dostatočne neuvedomujeme, že sme porazení. Letničná cirkev, Assemblies of God, Zjednotení, a zvyšok z nich, vyzierajú, ako keby nemali schopnosť rozpoznať, že sú porazení. Haleluja. Ó, prajem si, aby to poriadne zarezalo... Sú porazení. Cirkevná organizácia je porazená práve tak, ako sú porazené tieto Spojené štáty, trasú sa a strachujú a visia nad nimi bomby; vedia, že odtancovali preč a priviedli svoj život do pekla. A sú porazení. Duch od nich odišiel. Museli by ste očesať stromy, aby ste mladých mužov dostali do armády; oni videli, čo sa stalo v tej predošlej. Sme porazení. Cirkev je porazená. Vedia to.

¹⁶¹ Mojžiš si to uvedomil a vedel dostatočne, než... Boh ho vzal dozadu na koniec pustatiny, aby ho naučil nejakým ľudským slabostiam. Vzal ho tam dozadu, aby ho naučil, o čom to všetko bolo. Poučil ho veľmi dobre. Ó, dostal poriadnu lekciu. Boh tam vzadu s ním musel mať čas. Viete, Mojžiš mal temperament; a Boh mu dal manželku, ktorá sa volala Cipora; ona ho tiež mala. Tak si viem predstaviť, že tam na tej zadnej strane púšte nebolo vždy všetko také príjemné, keď sa oba ich temperamenty vymkli spod kontroly v tom istom čase.

¹⁶² Predpokladám, že jeho intelektuálne poňatie toho, ako by psychológia mala ovládať nejakú osobu, neurobilo to príliš dobrého, pretože keď bol na ceste dolu do Egypta, vidím, že Cipora stále mala

temperament. Odrezala predkožku ich syna a hodila ju pred Mojžiša, povedala, „Si mi manželom krvi.“

¹⁶³ Boh bol s ním tak nahnevaný, že ho na konci hľadal, ak by Ho našiel, bol by ho zabil. Myslím, že tam boli malé veci, ktoré ho tam vzadu Boh musel naučiť (Rozumiete?), že bol človekom. Všetka jeho múdrosť Egypta, všetky jeho moci a intelekt, Boh nemohol použiť nič z toho.

¹⁶⁴ Môžeš prísť a povedať, „No, Pane, bol som teraz školený štyridsať rokov. Som intelektuálny študent. Dokážem tú Bibliu citovať so zatvorenými očami.“ Boh nemôže použiť ani kúsoček z toho. Rozumiete? Nie.

¹⁶⁵ „Ó, patrím do najväčšej cirkvi v krajine. Som... Som toto, Pane. Ó, som letničný. Sláva Bohu. Práve minulý večer som prijal Ducha Svätého. Haleluja. Ty učiníš, aby som robil to-a-to.“ Boh nemôže použiť ani kúsoček z toho. Nie. Kedykoľvek si zostal porazený a uvedomuješ si, že si porazený, a potom prídeš späť a pokoríš sa.

¹⁶⁶ Staň sa slabým, uvedom si, že si človek. A že žiadna tvoja intelektuálna schopnosť nemôže... Boh nikdy nepoužije ľudské slabosti; Boh skrze ľudské slabosti vlieva do vás Samého Seba, potom On používa Samého Seba. Vy sa len stávate nástrojom. Iste. Musíte sa dať nabok z cesty.

¹⁶⁷ Mojžiš, ó, on sa naučil, on sa naučil ľudskej slabosti ozaj dobre. Naučil sa to tak dobre, že keď ho Boh povolal, on mal sedem slabostí, s ktorými mohol argumentovať proti Božiemu volaniu. Študovali ste niekedy v prvej časti Exodu sedem slabostí? Mám ich tu zapísané; chcem, aby ste si ich vypočuli:

Prvá slabosť, ktorú mal, bolo, že nemá posolstvo.

Druhá slabosť, ktorú mal, bolo, že nemá autoritu.

Tretia slabosť, ktorú mal, bolo, že nemá výrečnosť.

Štvrtou bolo prispôsobenie sa.

Piatou bol úspech.

A šiestou bola námietka.

¹⁶⁸ No, porovnajte svoje s jeho a vidzte, či s tým môžete vystúpiť, vidzte, či sa môžete stať takými slabými, ako bol on. „Pane, som k ničomu. Nedokážem rozprávať. Zabil som Egyptana. Nemôžem sa vrátiť späť. Ó, všetko. Oni ma neprijmú. Nemám žiadne posolstvo.

Mám... Nedokážem hovoriť. A som pomalý v reči.“ A vidíte, aký bol? On bol ničím. Brat, on bol vyliečený. Áno, Boh ho mohol použiť, potom, keď bol vyliečený. Vidíte? Áno, to je...

¹⁶⁹ On nás môže použiť potom, keď sa vyliečime, aby sme zistili, že „Moje Ph.D. a LL.D. a dvojité L.D.“ alebo čokoľvek to môže byť, „všetky moje diplomy sú ničím.“ Boh ich nemôže použiť.

¹⁷⁰ „Dobre, ja som zo zhromaždení Božích. Ja som jednotár. Ja som baptista. Ja som presbyterián.“ Boh z toho nemôže použiť ani kúsok. Čím rýchlejšie sa od toho dostaneš preč, no, tým lepšie sa poddáš Bohu.

¹⁷¹ Ako ten prorok povedal, „Som človekom nečistých rtov a medzi nečistými ľuďmi.“ A vyšiel Anjel a mal kliešte a vyšiel hore ku oltáru a vzal ohnivý uhoľ a dotkol sa jeho rtov. Potom vykrikol, „Pane, tu som; pošli mňa.“ Áno, potom, ako si mohol uvedomiť, že on... Hoci bol prorokom, mal nečisté rty.

¹⁷² Akonáhle si môžeme uvedomiť, že sme ničím, že si ničím, si prachom zeme. Boh ťa nemôže použiť. Áno, tvoje skúse... Všetky tvoje slabosti by sa nemohli rovnať Mojžišovým. On tu mal šesť rôznych slabostí a naučil sa ľudskej slabosti.

¹⁷³ No, pozrite na ten rozdiel medzi tým, ako Mojžiš stretáva Boha, a ako sa Mojžiš díva na...?... ako dnes. Hovoria, „Potrebujeme takého a takého. Potrebujeme v krajine prebudenie. Poviem vám, čo urobím; vrátim sa a budem študovať, až kým nezískam titul bakalára umenia. Aha. Vrátim sa a budem študovať, až kým nebudem môcť byť ustanovený ako LL.D.. Pôjdem študovať literatúru. Pôjdem urobiť toto všetko; potom vyjdem von a budem mužom tejto hodiny. Zatiem všetkých týchto ľudí, ktorí to tam začali. (Ó, brat.) Postavím si budovu za tri milióny dolárov. Kúpim si tucet kadilakov. A...“ Ó, brat. Možno ani nezačneš, pretože od začiatku si porazený. Rozumiete? Ale ten problém toho je, že oni o tom nevedia.

¹⁷⁴ Oni si myslia, že musíte mať kučeravé vlasy a nosiť smokingové obleky a hovoriť „aaamen“ tak nádherne, a všetko takéto, a byť princom. To je bábka pre ženy. Boh chce mužov, zbožných mužov, mužov, ktorí môžu zatriať.

¹⁷⁵ Ale dnes chceme Hollywood. Chceme niečo, čo je žiadúce pre oko. Chceme niečo, čo môže hovoriť tak intelektuálne, až nás to môže v priebehu piatich minút uspať, zatiaľ čo on – v nedeľu ráno.

176 Boh chce oddeľovačov, ktorí to vychýlia ako plameň blesku, odsúdia hriech až do koreňov (Presne tak.), vykorenia ho.

177 Ale my sme... Chceme našich intelektuálnych pastorov. Mnoho ľudí chce šepkajúcich pastorov, niekoho, kto povie, „Áno, drahý.“

178 Boh chce rachoty bleskov. Tak veru. Tľapkajú ich po chrbte, a ich krátke vlasy a na sebe mejkap a všetko ďalšie, nosia také tesné oblečenie, ako keby boli do neho naliate, a všetko takéto a nepovedia o tom ani slovo...

179 Jeden významný človek ma tu zavolať do svojej kancelárie (alebo nie do jeho kancelárie), do svojej poľnej kancelárie, tu prednedávnom, povedal, „Chcem na teba položiť ruky, aby si s tým skončil.“

Povedal som, „Nerob to. Nerob to. Nie veru.“

180 Keď s tým skončíš, skončíš s Posolstvom. Skončíš s Bohom, keď to urobíš. Tak veru. Nechceme nič z toho.

181 Ľutoval vari Boh Mojžiša za všetky jeho slabosti a povedal, „Úbohý malý Mojžiš, určite sa ti niečo stalo, spadol si zo svojej úrovne? Ó. No, áno, ty si bol predsa veľkým človekom, intelektuálom a nič ťa nemohlo zadržať. Brat, ty si mal všetky tituly doktora filozofie, doktora práva, a tak ďalej. A teraz prichádzaš a vyznávaš, že si ničím, že nie si schopný urobiť vôbec nič. Si jednoducho veľmi slabý.“ Nie. Boh ho neľutoval, Boh sa nad ním vôbec nezľutoval. Boh ho vtedy vyliečil zo všetkých tých jeho hlúpostí. Nebolo mu ho ľúto.

182 Ale zisťujeme, pokiaľ si to zapisujete, je to v 2. Mojžišovej 4:14, „Hnev Boží bol rozpálený proti nemu.“ Boh ho neľutoval pre jeho slabosti.

183 Hovoríš, „Ó, Pane, cítim sa tak zle. Nemyslím, že to dokážem urobiť.“ A Boh ťa nebude ľutovať. Pripadá ti to, akoby ťa stále trochu odstrkoval. Vidíte? Iste. Boh ťa neľutuje, hnevá sa na teba. A práve v tej chvíli si pretvorený tak, aby ťa mohol použiť. Áno.

184 Mojžiš bol vyliečený a Boh ho mohol použiť. Dostal kúru; dostal sa mimo svojej ľudskej schopnosti. Potom už nemal nič, na čo by mohol spoliehať, pretože práve vtedy bol pripravený na službu.

185 Boh povedal, „Štyridsať rokov som ťa tu mal s Ciporou, hašterili a hádali ste sa tu na tejto púšti a mohol si sa presvedčiť, či je to ľudská slabosť alebo nie, keď tam zotrávaš ako veľké knieža – 'Ahoj, doktor Mojžiš, dobrý deň, velebný pán. Áno. Mojžiš, ty si budúce knieža. Všetci

na teba myslíme.' A teraz si tu na púšti so stádom oviec a výbušnou ženou.“ Rozumiete? To ho napravilo. Áno. Mojžiš bol v hroznom stave, a On povedal, „Teraz ťa môžem použiť – keď si uvedomuješ, že si ničím. Takže, poď sem a postav sa tu ku tomu horiacemu kríku; chcem ťa poslať tam dolu.“ Ó.

¹⁸⁶ Bože, daj nám viac takýchto, daj nám trochu viac slabochov. Takých práve potrebujeme; niekoľko slabochov.

¹⁸⁷ Bol to Jakob. Viete, Jakob si raz myslel, že bol veľkým chlapíkom, viete; mohol jednoducho podvádzať a prejsť s čímkofvek. Vyšiel a dal nejaké topoľové prúty tam, kde boli ťarchavé ovce a dobytok jeho svokra, a urobil z nich bodkasté ovce, a tak ďalej, keď vyšli ku vode, aby sa napili. A prvé, čo zistíte, Jakob sa stal veľkým človekom. Samozrejme. On bol... „Naozaj bol nazvaný Jakob, bez pochýb,“ Ezav povedal, že „vzal inému“. Takže bol podvodník. Prechádzal okolo, nadobúdal, mal velikánske stáda a manželky, ovce, dobytok a volov, a všetko možné, mal všetko.

¹⁸⁸ Ale jednej noci (Ó.), keď raz prišiel ku malému potoku, išiel ho prejsť, prišiel na miesto, kde ho schytil Anjel. Brat, starý Jakob sa držal celú noc. Iste sa držal dlhý čas. Ale keď sa poddal, keď sa stal slabý a nemohol dlhšie vydržať...

¹⁸⁹ Ó, Bože, nech by bola cirkev takáto, nech by sa cirkev dostala do miesta, kde nemôže viac vydržať so svojimi prirodzenými schopnosťami, ale musí sa odovzdať Bohu... Nech sa metodisti za seba hanbia, že sú metodistami. Nech sa baptisti a nech sa letničníci za seba hanbia, prestanú sa toho držať a poddajú sa Duchu.

¹⁹⁰ Vtedy sa Jakob stal kniežaťom Božím. Biblia povedala, že sa stal kniežaťom a jeho meno bolo zmenené. Vidíte? A pamätajte, po tejto strane to bol veľký mocný človek, intelektuálne mocný; ale na tej druhej strane bol krívajúcim kniežaťom, slabý a zničený, ale mal moc pred Bohom.

¹⁹¹ Áno, môžete... Tvoja organizácia môže byť rozlamaná na kúsky. Tvoja prestíž v susedstve, môžeš byť odvtedy v susedstve staromódnou vranou. Môže to tak byť. Ale poviem ti; máš moc s Bohom. Radšej by som bol na tom takto. Vždy si vyberiem tú cestu.

¹⁹² Učeníci sa vracali a radovali sa, pretože boli šťastní, že boli započítaní za hodných, aby niesli pohanenie pre Ježiša. Samozrejme. Budú ťa nazývať náboženským fanatikom.

193 Odstúpte raz z toho miesta; nech je to zlámané. Uvoľnite sa od toho vášho, „No, som metodista,“ alebo, „presbyterián,“ alebo, „patrím k Assemblies.“ „Som jednotár, som práve tak dobrý ako ty.“ V poriadku. Len z toho raz vyjdi von, dostaň sa preč. Dostaňte všetko...

194 Nech vás raz uchopí Anjel, Anjel Pánov, ktorý vám prinesie Pravdu Posolstva. Nechajte ho raz, aby vás uchopil, rovno vtedy sa pokoríte ku krstu v Ježišovom Mene; rovno vtedy sa pokoríte ku všetkému z toho. Áno, urobíte to. Iste to urobíte. Áno, jednoducho zabudnete na všetky tieto intelektuálne veci.

195 Pred pár dňami, jeden z najmilších priateľov, ktorých mám, tá milá osoba mi povedala, ako opúšťala miestnosť po tom, čo som mal rozhovor, opúšťala miestnosť, povedala, „Brat Branham...“ A táto osoba bola jedným z mojich finančných podporovateľov na zhromaždeniach tam vonku. Prišlo to do miesta, kde som nevedel, ako to urobím, aby tá vec išla, len som dôveroval Bohu; táto osoba to vypísala, áno, jednoducho milá osoba. A táto osoba sa vydala na cestu a prišla sem pred pár večerami z veľkého mesta, zastala v miestnosti a povedala mi, keď odchádzala, povedala, „Brat Branham,“ povedala, „Chcem povedať len jednu vec.“ Povedala, „Nepoznám nikoho, kto by ťa nemiloval.“

196 Povedal som, „Mám z toho radosť.“

Povedala, „Brat Branham, je tu len jedna vec, jedna vec, ktorá nie je v poriadku.“

Povedal som, „O čo ide, sestra?“

197 Povedala, „No, tá jediná vec je toto, brat Branham, že ak by si len urobil kompromis na malej veci z náuky, ktorú máš,“ povedala, „každá organizácia by ťa prijala.“

198 Rovno vtedy som to pochopil, pomyslel som si... Povedal som, „Aká náuka, sestra?“

A povedala, „Ó, ten krst v Ježišovom Mene.“

199 „Ó?“ Povedal som, „Ale, sestra, nemohla by si odo mňa očakávať, že budem robiť kompromis na Božom Slove a stále budem služobníkom Božím.“

200 A povedala, „No, tam je istá skupina kazateľov, ktorých tu reprezentujem z tohto veľkého mesta.“ Povedala, „Ak im povieš, že Anjel Pánov, ktorý ti dáva tieto videnia, ti povedal, aby si krstil v Ježišovom Mene, potom budú schopní To prijať.“

201 „No,“ povedal som, „ich prežitie je slabšie ako voda z umytého riadu.“ Povedal som, „Nestarám sa o to, čo by povedal akýkoľvek anjel, ak to nie je podľa Slova, neverím tomu.“ Povedal som, „Ak by mi ten anjel povedal niečo, čo je odlišné od Toho, neveril by som tomu anjelovi.“ Správne. Božie Slovo je na prvom mieste ponad všetkými anjelmi a všetkým ďalším. Pravdivý Anjel... Povedal som, „Ak by mi nehovoril To, nepočúval by som ho.“ Áno.

202 Tá pani nevedela, čo robiť. Povedala, „Nikdy som o niečom takom nepočula. Nikdy som o tom nevedela.“ Vidíte, tak tu to je. Tak som tej malej pani dal nejaké Písmo. A povedala, „Idem rovno naspäť domov a pôjdem študovať Nový Zákon. Nikdy som To neštudovala.“ Vidíte? Tak tu to je. Ó, ó. Tam sa to dozviete. Ó.

203 Prestaňte sa držať. Uvoľnite sa. To je to, čo chcete robiť: uvoľniť sa. Jakob, keď sa uvoľnil, bol v poriadku, stal sa kniežaťom a mal moc s Bohom.

204 Bol to malý Dávid so Saulovým cirkevným pancierom na sebe, ktorý vyšiel bojovať s Goliášom. A keď tam Dávid začal ísť, aby bojoval s Goliášom, s celým týmto veľkým brnením na sebe, rozhladol sa naokolo a obzrel sa späť; vyzeral ako zvyšok z nich, tak povedal, „Niečo tu nie je v poriadku.“

205 Dokým si ako tento svet a robíš kompromisy so svetom a robíš to isté, čo robí svet, niečo tam nie je v poriadku.

206 Dávid povedal, „Toto vyzerá príliš opevnené. Mám doktorský titul; mám Ph.D. Vidíte, patrím do veľkej organizácie, ako by som kedy vôbec mohol ísť bojovať so všetkým týmto nezmyslom? Nič o tom neviem. Nič o tom neviem.“ Dávid povedal, „Dajte zo mňa dole ten nezmysel.“ Presne tak. „Idem bojovať pre Boha, nechcem vyzeráť ako táto skupina zbabelcov, ktorí tu stoja plne obrnení a s vytasenými kopijami. Nemôžem mať zhromaždenie...“

207 Mnohé zhromaždenia, mnohí ľudia, mnohí kazatelia, ktorí ku mne prichádzajú a vyznávajú, že veria v to, že Meno Ježiša Krista je to správne, v čo treba byť pokrstení, ale povedia, „Naša organizácia by nás vyhodila.“ Vaša úbohá výhovorka, vyzlečte dole to Saulovo brnenie.

208 Dajte mi silu a moc Ducha Svätého. Bože, pošli ma s prakom, nezáleží na tom, čo to je (aké malé), zraziť k zemi nepriateľa. Je to tak. Pošli ma, ale nenechaj ma obliekať sa ako zvyšok z nich s L.L., Ph.D., doktorátmi a všetkým tým druhom nezmyslov.

²⁰⁹ Dávid povedal, „Tá vec nevyzerá správne.“ Povedal, „Nič o tom neviem.“ Povedal, „Jediná vec, ktorú viem, je, že som mal... Vzadu na zadnej strane púšte som dozeral na ovce môjho otca.“ A povedal, „Prišiel lev a uchmatol malého baránka a utiekol s ním, a vedel som, že to bol baránok môjho otca, ó, ja som... Nebol som vybavený, ale vzal som len svoj prak a vyšiel za ním.“ Povedal, „Zabil som ho a priviedol som toho baránka späť.“ Ó. Oni tam stáli, kopija v ich rukách, nedokázali to urobiť.

²¹⁰ To je to, čo sa dnes deje. Boh má mnohé ovce, ktoré zablúdili; organizácie a tie veci ich ukradli preč, priviedli ich do psychológie. Bože, daj nám Dávidov so Slovom Božím a moc Božiu, aby to nasmerovala, keď sa stretne s týmito intelektuálnymi obrami (Správne.) so všetkým tým Ph., LL.D., Q.U.S.T., alebo čokoľvek to môže byť. Daj mi Slovo Božie a moc Ducha Svätého a poviem vám, môžeme zabiť každého obra na poli. Správne. Potrebujeme mužov, ktorí môžu...

²¹¹ No, Dávid bol tou najbiednejšou výhovorkou, ktorá bola na poli, aby išla bojovať s tým obrom. On... No, nebol nič iné ako chlapec. A Biblia povedala, že bol rumenný, malý, vyziabnuto vyzerajúci chlapec, možno s ovisnutými ramenami, omotaný v kúsku ovčej kože. Nemal žiadne z týchto veľkých intelektuálnych titulov a dobré vyškolenie. Nevedel nič o meči. Nevedel nič o tomto všetkom vyškolení, ktoré Saul...

²¹² Saul bol to najlepšie, čo mohli mať; biskup Saul. Istotne, on bol o hlavu a ramená ponad zvyškom armády. No, on bol ten, ktorý mal ísť a bojovať s ním, ale bol prestrašený.

²¹³ A dnes vieme o tom, že potrebujeme prebudenie. Vieme, že potrebujeme pohnutie medzi ľuďmi. Nebude na to potrebný doktor teológie. Budú na to potrební slabosi (Haleluja.), ktorí vezmú Slovo Božie v moci vzkriesenia Krista a zabijú túto vec. Privedie to do krajiny Krista, aby uvideli, že On stále otvára oči slepých, uzdravuje nemocných, kriesi mŕtvych, a On je Bohom, Premožiteľom. Amen. Potrebujeme Dávida, nevytrénovaného v teologických školách; potrebujeme človeka, ktorý o tom nič nevie, nejakého malého chlapca, ktorý je oráčom, alebo niečo, nejakého malého chlapíka s ovisnutými ramenami, nič moc na pohľad, ktorý bude kráčať dolu cestou s mocou Božou.

²¹⁴ Matka zomierala. Povedala, „Billy, dôverovala a verila som ti. Bol si mojou duchovnou silou; priviedol si ma ku Bohu.“

²¹⁵ Povedal som, „Mama, keď som bol chlapec... Naše pozadie, samozrejme, írské, trocha sme sa prikláňali ku katolicizmu.“ Povedal som, „Cirkev povedala, že boli telom ľudí; mali to všetko; všetko, čo robili, bolo správne. Nemohol som tomu veriť, pretože Luteráni povedali, 'My sme telom ľudí; my to všetko máme.' Baptisti povedali, 'My sme telom; my to všetko máme.' Je ich tak mnoho; je asi deväťsto rozličných organizácií.“ Povedal som, „Mama, nemôžem do toho vložiť žiadnu dôveru. Ktorá z nich je správna?“

²¹⁶ Zistil som, a hovorím toto pokorne a milo, ale verím, že žiadna z nich nie je správna. Je to tak. Idem naspäť do Slova Božieho, videl som, čo To robilo tam vtedy. (A teda, Bože, daj, aby sme sa všetci vrátili tam naspäť.) A so slabosťou žiadnej podpory od organizácie, žiadnou podporou od denominácií, žiadnou podporou od cirkevného systému, ale v jednoduchosti a moci Svätého Ducha, ktorý padol na letnice, s tým istým Posolstvom, ktoré mal Peter na deň Letníc, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a dajte sa pokrstiť v Mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov“...

²¹⁷ Nebudete zapriahnutí ako skupina týchto teológov so svojim vystrčeným golierom a titulmi bakalára umenia, ale, brat, budeš mať niečo vo svojej ruke. A pokiaľ sa Duch Boží dostane do toho Slova, To porazí a privedie naspäť tie stratené ovce, ktoré zblúdili. Amen. Vyznajme svoje slabosti. Odhodte svoj doktorát teológie. Odhodte svoje „všetko-to-viem,“ svoje členstvo. Vyzlečte sa pred Bohom, duchovne hovoriac, a nazvite samého seba nehodným. Potom Boh môže ísť a používať vás. Nehovorte to len svojimi ústami, prineste to zo srdca.

²¹⁸ Jakob... Dávid, oni sa museli vyzliecť. On bol ten najslabší spomedzi celého toho zástupu. Pomyslite na, možno, desaťtisíc alebo stotisíc vojakov na kopci, všetci z nich vytrénovaní, každý jeden z nich s Ph.D., každý jeden z nich s kopijami; to boli vojaci.

²¹⁹ Každý z nich bol desiatnik Taký-a-taký, rádový vojak Taký-a-taký (dokonca rádoví vojaci), generál Taký-a-taký, poručík Taký-a-taký. „Vznešený štvorhviezdičkový generál Saul, biskup, áno, vaša ctihodnosť, pane.“ Každý jeden z nich tam stál, vytrénovaní muži.

²²⁰ A nepriateľ, ktorý stál na kopci, vykrikoval, „Vy banda zbabelcov.“

²²¹ A hore do tábora prišiel malý, s ovisnutými ramenami (Ó, Bože.), malý rumenný chlapec, na chrbte mal malý prak a v ruke mal hrozienkový koláč pre svojho brata. A ten obor vyšiel a stále vykrikoval.

On povedal, „Chcete mi povedať, že vy, skupina vytrénovaných učencov, tam budete postávať a necháte toho neobrezaného filištína pohrdať Slovom živého Boha?“ Amen. Povedal, „Ste z neho vystrašení?“

222 Saul povedal, „Ak chceš ísť, poď tuto sem. Ja – ja ťa teraz pošlem na dvadsať rokov do školy a zaobstarám ti titul Ph.D. Poviem ti, čo urobím; ja ti jednoducho dám svoj titul.“

223 On povedal, „Daj tú vec preč.“ Ó. „Nechcem s tým mať nič spoločné.“ On chcel dôverovať v Boha. Povedal, „Viem, čo pre mňa Boh urobil s týmto, a som pripravený s týmto dôverovať Bohu tvárou v tvár čomukoľvek.“ Amen. To je prežitie Kresťana.

224 Dokonca Saul, keď sa musel zbaviť svojej zbroje, vyzliekol si tú cirkevnú zbroj; urobil tak, ako spravil Dávid. Ale keď Saul prišiel ku koncu cesty, on povedal, „Bojoval som dobrý boj.“ To bol ten posledný nepriateľ, ktorého bolo treba poraziť. „Bojoval som dobrý boj; svoj beh som dobehol; vieru som zachoval. Za týmto tam pre mňa leží koruna, ktorú mi v ten deň dá Pán, Ten spravodlivý Sudca.“ Povedal, „Nie len mne, ale všetkým tým, ktorí milujú Jeho objavenie sa.“

225 Ó, smrť povedala, „Ale ja ťa do pár minút dostanem.“ A hrob povedal, „Rozožeriem ťa tam plesňou.“

226 On povedal, „Ó, smrť, kde je tvoje žihadlo? Hrob, kde je tvoje víťazstvo? Viem, že tu ležím v tomto rímskom temnom žalári, spútaný v reťaziach, moje zápästia a ruky a na chrbte mám tridsaťdeväť rán. Som tu v slzách s tak zapálenými očami, že nedokážem viac vidieť. Nedokážem vidieť mojím prirodzeným okom, ale môžem vidieť korunu spravodlivosti, ktorá tam je odložená. Moje členky sú zničené. Som tak veľmi ochabnutý z toho starého plesnivého chleba, čo mi sem hádzali, a behali po mne potkany a pavúky a také veci, že som až slabý.“ Ale on sa mohol postaviť tvárou v tvár smrti a povedať, „Kde je tvoje žihadlo?“ Hrob, kde je tvoje víťazstvo?“ s reťazami, ktoré sa natriasali na jeho rukách. Haleluja. To je to, čo potrebujeme. „Hrob, kde je tvoje víťazstvo?“

227 Hrob povedal, „Spravím, že zhniješ, Pavol.“

On povedal, „Ale vďaka buď Bohu, ja už mám víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“

228 Keď bol slabý, jeho cirkevné, jeho... Všetok jeho rituál sa od neho rozplynul. Všetky jeho poverovacie listiny boli od neho vzaté. On už viac nepatril ku Assemblies alebo ku komukoľvek z nich. Vidíte, on

už viac nepatril ku nikomu z nich. Tak veľmi proti nim hovoril, až tí biskupi boli... Hovorili, „Chcete mi povedať, že ten muž, ktorý tam hore slúži dvadsať rokov v rímskom väzení, a môže nám hovoriť, aby sme našim ženám nedovolili kázať? Och, to nám nehovorte.“ Povedali, „My vieme lepšie. A kto je vôbec ten chlapík, čo nám hovorí, aby sme robili toto, to alebo tamto?“ Povedali, „My vieme, čo robíme.“

²²⁹ „Áno,“ povedal Pavol, „rovno spomedzi vás povstávajú ľudia, ktorí veľmi skoro začnú s organizáciou, povstanú a odiahnu takto preč od viery nemajúc Ducha Božieho.“ Povedal, „Oni už spomedzi nás vyšli, pretože neboli z nás.“

²³⁰ A čo sa stalo? Vošli rovno do katolíckej cirkvi, z katolíckej do luteránskej, a tak to pokračovalo až ku koncu, Assemblies of God, tá istá vec, robia to isté.

²³¹ Ale, ó, pre muža alebo ženu, ktorí sú dostatočne slabí, keď si uvedomujete svoju slabosť, to umožní Bohu, aby vás použil. Jednoducho budem pokračovať vo svojej reči; myslím, že som hovoril príliš dlho.

²³² No, čo to bolo? No, on bol... Dávid bol ten najmenej učený z celej tej skupiny. Nemal žiadne vyučenie do boja; nič o tom nevedel. Tak on nemal žiadne vyučenie do ničoho z tejto bitky, ktorá bola pred ním, ale on si uvedomil, že existuje Boh. A vzal tú najslabšiu vec; oni mali kopije, brnenia, luky, a všetko možné, a Dávid mal malý prak s kameňom. Ale vidíte, on vedel, čomu mohol dôverovať. On vyznal svoju slabosť, ale aj svoju vieru v Boha.

²³³ Povedal, „Ja nechcem žiaden štít nad sebou. Nechcem tam vyjsť a povedať, 'No, bratia, budete so mnou spolupracovať? Ja patrím k Assemblies; patrím k Presbyteriánom; som Metodista; som Baptista; bratia, budete so mnou spolupracovať?' Nechcem nič z toho. 'Tu, ukážem vám vo svojom vrecku, mám tu môj titul. Práve som získal titul bakalára umenia. Som z univerzity Tej-a-tej; Bol som tam vyškolený. Mám to. Ó, dokážem rozprávať. Som toto, to.'“ On nechcel nič z tých nezmyslov.

²³⁴ Všetko, čo chcel, povedal, „Mám svoju dôveru v Boha, tu idem.“ To je ono. A ten obor padol. Presne tak.

²³⁵ To je to, čo dnes potrebujeme, brat. Dnes potrebujeme mužov ako Dávid, nie univerzitné prežitia.

²³⁶ Bol to malý Micheáš, malý Micheáš, syn Jimlu, chudobný, odmietnutý, vyhnaný zo všetkých denominácií kvôli svojmu pravému

postuju za Boha. Ale raz tam prišiel muž Boží, tam dolu, ktorý sa volal Jozafat, a povedal tam, „Chcem poznať pravé Slovo Božie.“

237 Saul povedal, „Mám štyristo najlepších, akých si kedy poznal.“ Povedal, „Všetci majú svoje tituly; všetci boli vytrénovaní tu v škole.“ Povedal, „No, sú to tí najlepší kazatelia, akých si kedy počul.“ Povedal, „Hneď ich privediem a my sa ohľadom teba poradíme s Pánom.“

238 Ale potom tam vyšiel a obzrel sa naokolo, Jozafat povedal, „Áno, počujem tohto hovoriť to, a počujem to hovoriť tamtoho,“ ale povedal, „nemáš ešte nejakého? Nemáš ešte ďalšieho?“

239 Boh išiel dať posolstvo tomu pravému srdcu. Bol tam len jeden z tých, ktorí tam stáli, ale Boh má človeka pre toho jedného. Amen. Ak je niekde iba jedno pravé srdce, Boh má pre neho niekde človeka. Jozafat bol skutočným mužom, kráľ, ktorý sa bál Boha a mal dostatok zmyslu na to, aby vedel, že ich posolstvá boli nesprávne. Vedel, že to bolo v protiklade so Slovom. Amen. (Ó, brat Neville.) Jozafat to vedel.

240 Povedal, „No, prešiel som celý záznam, tých najlepších tu v tomto seminári. Všetkých ich tu mám.“ Povedal, „Dobre, pozri sem, tento tu má... No, pozri na tie tituly, ktoré má. Pozri sa na tohto tu,“ hovorí, „pozri na tie tituly, ktoré má. Pozri tuto na Cedekíáša; on je hlavou všetkého toho. No, on je biskup; on je nad nami všetkými, istotne prijmeš jeho slovo.“

Jozafat povedal, „Áno,“ povedal, „ja – ja...“

241 „Áno, no, pozri, pozri, všetok zvyšok z nich s ním súhlasí. Oni všetci sú jedným veľkým zväzom. A nemôžeš povedať, že to nie sú Hebreji. Nemôžeš povedať, že nie sú proroci; tu je titul, ktorý dokazuje, že nimi sú.“

242 Jozafat povedal, „Áno, viem, Achab.“ Povedal, „To je v poriadku, ale...“

243 Povedal, „Čo si... Ako ma môžeš prosieť o čokoľvek ďalšie? Toto je celá moja škola. Je tu spolu celá organizácia.“

244 „Ale nemáš niekoho, kto nepatrí do tej skupiny? Nie je tu niekde jeden?“

245 „No, čím by bol? To by bol negramotný nevzdelanec. No, čo by si chcel s takým človekom?“

246 „Ale ja ťa len žiadam. Nemáš niekde jedného?“

247 „Ó,“ povedal, „áno, je tu jeden taký.“ (Tam, ó, vďaka Bohu za to.) Aha. „Je tu jeden taký,“ ale povedal, „nenávidím ho. A ten zvyšok z nich ho tiež nenávidí.“ Povedal, „Vykopli sme... Oni ho vykopli z tej organizácie, každý jeden z nich.“ Povedal, „Prišiel sem dolu, aby mal zhromaždenie; vyhnaní sme ho z mesta. Tak veru. Nebudeme s ním mať nič do činenia. No,“ povedal, „on je slaboch a pochádza z veľmi chudobnej rodiny. Jeho gramatika je hrozná.“ (Aha, ako Moody, viete.) „Áno, jeho gramatika je hrozná.“ A povedal, „Naozaj, pre teológa, on je ten najbiednejší, akého som kedy počul. Nikdy som nepočul nič také ako on. Ó, on jednoducho rúca ich rituál. No, ich apoštolské vyznanie je ním roztrhané na kúsky. Nikdy som nič také nepočul. Ó, on to len trhá a oni ho nenávidia a ja ho nenávidím; každý ho nenávidí.“

„Ó,“ Jozafat povedal, „nech kráľ nehovorí tak, ale rád by som ho počul.“ On vedel, čo povedal Eliáš. Vedel, čo...

248 Boh preskočil všetkých významných, silných, intelektuálnych kazateľov a vložil svoje posolstvo do malého chlapíka, ktorý tvrdil, že nič nevedel. Ale čo urobil?

249 Oni mu dali test a povedali, „No, povieš to isté, čo sme hovorili my.“

250 On povedal, „Budem hovoriť to, čo Boh vloží do mojich úst; nič iné.“ Povedal, „Ak sa chceš stať silný... No, pamätaj, že si len... si trocha mimo, chlapče. Pamätaj, zostal si vykopnutý z tej organizácie. Môžu znova prehodnotiť tvoje členstvo, ak s nimi len budeš súhlasiť v tomto čase takejto krízy. Všetci sa pripravujeme na veľkú kampaň,“ povedal, „ak so mnou len budeš súhlasiť.“

251 Povedal, „Nepoviem nič iné, len to, čo povedal Boh.“ Amen. Kompromis, mohli by ste očakávať, že muž Boží bude robiť kompromis so Slovom Božím? Nie veru. To v nich nie je.

252 Povedal, „Ale ty si slabý. Si z chudobnej rodiny. No, vieš čo, oni môžu...“

253 „Nestarám sa o to, čo oni môžu urobiť.“

254 „No, budú ťa prevážať z krajiny do krajiny v lietadle. Urobia čokoľvek (Vidíte?), ak len...“

255 „Nie, nie. Poviem len to, čo Boh vloží do mojich úst.“

256 Boh preskočil celú tú skupinu (Tak veru, jeho skutočný postoj to urobil.), preskočil tých štyristo a dal mu Tak hovorí Pán.

257 Uverili Tomu potom? Nie veru. Povedali, „To nie je Tak hovorí Pán; náš seminár neučí také veci ako to. No, tu je náš biskup, ktorý povedal slovo; napísal rituál. Všetci sme sa zišli spolu; vybudovali sme naše školy. Boh je s nami. Ktorou cestou od nás odišiel Boh, keď To prišlo ku tebe?“

Povedal, „Raz to zistíte.“ Aha, presne tak.

Čím on bol? On bol slabý, ale medzi nimi bol najsilnejší. Prečo? Pretože mal Slovo Pánovo. Ó, brat, čo za rozdiel to robí ohľadom čohokoľvek ďalšieho, pokiaľ máš Tak hovorí Pán?

258 „Hovoríme ti, brat Branham, ak urobíš kompromis ohľadom krstu na Meno Ježiša, no, budeme mať veľké zhromaždenie v Chicagu alebo na takýchto miestach.“ Uh. Myslíte si, že on by to urobil? Nestarám sa o to, kde sa zídete spolu, čo robíte, brat, zostaň s tým Tak hovorí Pán.

259 Chcem, aby mi niektorí z nich prišli povedať, kde to je nesprávne. Ukážte mi v Slove Božom, kde to je nesprávne. Áno. Nechopia sa toho. Nie veru. Ale to je Tak hovorí Pán. Zostaňte s tým, ak vás vykopne každý jeden z nich. Nestarám sa o to, akí sa stanete slabí, „Potom sa stanem silný.“ Keď ma oni vykopnú von, Boh ma vezme dnu. Aha, áno. Boh... Oni ťa vykopnú; Boh ťa vezme dnu.

260 Pamätajte, to sú tí odvrhnutí, ktorých Boh vždy pozdvihuje, tých, ktorí sú nikým. Potom On ich činí pre Seba niekým. Možno to ľudia v tomto živote nevedia, alevidia to v tom, ktorý príde (Rozumiete?); to je ten.

261 A dal mu Tak hovorí Pán, prečo? On zostával so Slovom. Mal to správne poslanstvo. Boh mu dal videnie. Tí ostatní z nich nemali žiadne videnie. Vidíte? On mal videnie. Prečo? Pretože zostával so Slovom. To je to, kde sme videli znamenia a divy. Pretože... Ostatní To napodobňujú, ale on zostával so Slovom. No, poponáhľajme sa.

262 Eliáš, keď ho jeho cirkev vyhodila a opustila ho kvôli modernému svetu. Predstavujem si, že Eliáš im tam skutočne tvrdo podkúril. Nepredstavujete si to tak? Viete, čím bol Eliáš. Predstavujem si, že v jeho skoršej službe sa tam postavil a hovoril, „No, vy, ženy, sa snažite byť ako prvá dáma, slečna Jezábel'. Vy, moderné ženy, ste ako prvá dáma krajiny, obliekate sa ako ona, správate sa ako ona. Vy kazatelia...“ Ó, ako ich tam prečesal a oni všetci len ďalej odpadávali, až kým tam nezostal nikto.

263 Potom musel prísť ku koncu svojej cesty. Nikto s ním už viac nespocoval. Žiadna z cirkví s ním nespocovala. Celá jeho cirkev ho opustila, vrátili sa naspäť do sveta (Takisto, ako je to teraz... Presne tak.), odišli naspäť do sveta. Zostala len hŕstka, jeden tu a jeden tam, prichádzajúci z rôznych končín krajiny, aby sa s ním mohli vidieť, a tak ďalej. Bol vo veľmi zlom stave; prišiel ku koncu svojho poznania a povedal, „Pane, stál som na Tvojom Slove; hovoril som Pravdu. A všetci z nich odišli preč; nikto tam nezostal. Nemám nikoho, komu by som kázal.“ Amen. „Áno, stál som na Tvojom Slove, Pane, a pozri, kde teraz som, nikto z nich ma neprijme. Idem do mesta, oni povedia, 'Tu prichádza ten starý pomätenec. Áno, áno, tu prichádza do mesta ten starý pomätenec; teraz začne vystrájať' ohľadom tohto tunajšieho moderného života a všetkého takého.“

264 „Nemajme ho. Pastor, nespocoвай s tým chlapíkom. Nie veru.“

266 Pastor, „No, ten starý fanatik je znova v meste. (Vidíte?) Tam ten Eliáš, starý plešivý chlapík, nevenujte žiadnu pozornosť tomu starému chlapíkovi. Pozrite na neho; on sa ani neoblieka ako duchovný so svojimi kňazskými rúchami, ako sú tie moje (Jeho klobúk, viete; a stál vpredu a golier dookola, viete.).“ Povedal, „On ne...“ Povedal, „On – oni... On je z odlišnej sorty. Je to chlapík, ktorý vyzerá ako čudák.“

267 A predstavujem si, že niektorí z tých významných mužov povedal, „Viete čo? On je neurotik. Aha, áno; je to neurotik, žije tam na pustatine, väčšinu svojho času zostáva vonku v lesoch, prichádza dnu s kusom ovčej kože, ktorú ma omotanú okolo seba. Ó. A potom odsudzuje tie ženy... Hm, hm, nikdy som nevidel takú vec. Nemajte s ním vôbec nič do činenia. Nespocoвайте.“

268 No, kazateľské združenie sa zhromaždilo spolu, viete, hovorili, „Nikto nemajte nič... Prepustite ho; on nakoniec príde o rozum. Nech si svojím hulákaním vymyje svoj mozog. To je celé, nechajte ho tak.“

269 Ale starý Eliáš kráčal verne s Bohom, zostával rovno so Slovom. Mohli tam dolu mať malé zhromaždenie a on sa pozrel naprieč poslucháčstvom a povedal, „Vy, všetky Jezábele...“

270 „Ó, to je ale drzosť. Nikdy viac nepôjdem toho muža počúvať. Nie veru, viac neprídem.“

271 To ho nezastavilo, on tam stál práve tak isto. Keď stratil svoju cirkev, keď stratil svoju... Všetky denominácie sa obrátili proti nemu; vtedy bol ten čas, keď zoslabol; povedal, „Zostal som jediný; hľadajú ma zabiť.“ Povedal, „Oni by ma odstrelili, ak by to mohli urobiť.“ Aha.

Vidíte? „Ale ja... Hľadajú môj život. A zostal som jediný, Pane, čo môžem robiť?“

²⁷² To bolo vtedy, keď zostal slabý (Jednako zostal verný vyznávajúc svoju slabosť a všetko.), že Boh povedal, „Vyjdi hore na vrch; idem ti dať nové poslanstvo. Teraz ti idem poslať nové poslanstvo. Už som ti povedal, aby si išiel a odsúdil tieto veci, teraz ťa idem poslať naspäť s niečím, čo potvrdí, že to bola pravda.“ Povedal, „Vykonali si dobrú prácu, Eliáš. Povedal si im o prvej dáme, a všetko to, a ako robili. Odsúdil si Achaba a všetok jeho moderný nezmysel a všetky moderné cirkvi a povedali sme tým kazateľom, kam patrili. Bol si príkladom. Stál si tam bez akejkoľvek pomoci, akejkoľvek organizácie, čohokoľvek poza tebou, ale zostal si s Mojm Slovom. Teraz ti idem niečo dať. Chod tam dole a povedz tomu pokrytci, 'Tak hovorí Pán. Nebude tam ani rosy, ktorá by padla z neba, až kým o to ja nezavolám.' Ó. Vzal ho hore na vrchol hory, aby mu niečo ukázal.

²⁷³ Ó, môžem ho v to ráno vidieť, ako prichádza, kráča dolu tou samaritánskou cestou. Nebolo sa na ňom veľmi na čo dívať, istotne, tá plešatá hlava sa leskla na slnku, šedivé vlasy a úzky okolo jeho tváre, kus ovčej kože. Biblia povedala, že bol zarastený, celý bol zarastený, predstavujem si, že bol na pohľad špinavý; tá stará palica v jeho ruke, s tými starými očami, ktoré sa dívali rovno na oblohu, kráča dolu cestou... A vy... on... domnievam sa, že sa správal ako šestnásťročný, keď mal asi osemdesiat. Tu prichádza, kráča dolu cestou, rovno priamo do Samárie. Brat, on bol vtedy účinený silným vo svojej slabosti, „Moja sila je dostatočná. Nestaraj sa o organizácie, Eliáš. Nestaraj sa o ne; Moja sila je všetkým, čo potrebuješ.“

²⁷⁴ Pamätám si, ako som raz stál vedľa veľkolepého chrámu a povedal som, „Pane, veľmi nerád by som ich pozval, aby prišli do mojej kancelárie.“

On povedal, „Ja som tvojou Porciou. (Rozumiete?) Ja som tvojou Porciou.“

²⁷⁵ „Potom v slabosti som... Moja sila je silná. Moja dokonalá vôľa môže byť vykonaná (Pavol alebo Eliáš, čímkoľvek si.), keď sa ustúpiš nabok z cesty.“ Vidíte? „V tvojej slabosti som potom Ja účinený silným. Ja som Ten. Ja som Ten silný, ktorý prichádza do vnútra a napína to.“

²⁷⁶ Vidím ho, ako kráča rovno dolu tou samaritánskou cestou, tie staré oči sa takto dívajú, chlapče, na jeho tvári vidieť polovičný úsmev. Brat, on vkráčal rovno do prítomnosti Achaba. Vôbec sa nezajakával; vôbec nekotkal. Nie, nie. Pod tou malou starou vyziabnutou hrudou bilo

srdce, v ktorom žil Duch Svätý. Áno, skutočne. Kráčal rovno ďalej tou cestou, prišiel rovno hore pred Achaba a povedal, „Nepadne ani rosa, až kým o to ja nezavolám.“ Dupol nohami, obrátil sa a odišiel rovno naspäť hore do pustatiny.

277 Povedal, „To bola dobrá práca, Eliáš. Pod' sem hore; prikázal som všetkým vranám, aby ťa teraz křmili, a posed' si tu na chvíľu.“ Ó.

278 Keď bol slabý, vtedy sa stal silným. Tak veru. Zatriasol nebesami, že až nepršalo. Vtedy sa stal silným, keď stratil svoju cirkev, stratil všetko, čo mal, všetko ostatné. Ale on zostával s Božím Slovom; potom mal moc, aby zavrel nebesia.

279 Keď Jakob stratil všetku svoju silu, potom mu Boh dal moc, aby sa stal kniežaťom. Vidíte? Keď Pavol stratil všetko svoje vzdelanie a svoju teológiu, Boh z neho urobil misionára pre pohanov.

280 Keď Mojžiš stratil všetku svoju schopnosť a stal sa slabým, Boh ho urobil mocným a poslal ho do Egypta v moci Ducha, v osemdesiatich rokoch, fúzy mu trčali dole, jeho manželka na mulovi a maličkí sedeli na jej boku, a palica v jeho ruke, zišiel dole a porazil Egypt. Áno. Vidíte? Nie s armádou za sebou, tak, ako chcel ísť on, ale v moci Ducha. Amen. Keď si slabý, vtedy si silný.

282 Jednoducho kráčal dolu tou cestou, nezakoktal sa, nezajakal sa, neurobil nič také, vkráčal rovno do Achabovej prítomnosti a povedal, „Mám Slovo Pánovo.“

On povedal, „Ty si ten, ktorý robí ťažkosti Izraelu.“

283 Povedal, „Ty si ten, ktorý robí ťažkosti Izraelu.“ Tak veru. Ó, brat. Tak veru. „Prived' von tých intelektuálnych kňazov, ktorých tam hore máš, a nech uvidíme, kto je Bohom.“ Tak vidíte. „Vyjdime na horu Karmel; nech Boh, ktorý odpovedal na Letnice, odpovie znova. Nech vidíme, či je Boh stále tým istým Bohom, či je Ježiš Tým istým včera, dnes i naveky.“ Vyšiel na horu; mal posolstvo. Áno. Predtým zostal naozaj slabý, no, predtým, ako to urobil, stratil všetko. Musel zostať slabý skôr, ako mohol byť silný.

284 Je to jednoduchosť Evanjelia, ktorá ľuďí udivuje. Snažia sa to urobiť niečím veľkým, intelektuálnym, zatiaľ čo je to jednoduché. Ale Boh berie práve ten nástroj pokory a slabosti a jednoduchosti, aby ním konal Svoje diela. Je to jediný nástroj v Božej ruke.

285 Ján Krstiteľ, jeho posolstvo, predchodca Krista, tak jednoduché, až to prešlo ponad hlavami ľuďí. Počúvajte len chvíľu. (Dúfam, že vás nedržím príliš dlho, stojíte popri stenách. Vidíte?) Pozrite sa. Ján, keď...

Všetci proroci vydávali svedectvo o príchode Mesiáša. Jeden z nich povedal, že vrchy budú poskakovať ako baránky. Ďalší povedali, „Listy budú tliekať rukami.“ Jeden povedal, „Všetky nízke miesta budú vyvýšené a vysoké miesta znížené.“ Ó. Čo za deň.

286 Predstavili ste si školu prorokov a intelektuálne poňatie toho? Ó, všetko mali také klasické. Ale keď sa to stalo, z divočiny prišiel nejaký starý kazateľ, ktorý v živote nemal ani jeden deň školy, jeho gramatika bola pravdepodobne veľmi biedna. Jeho otec bol kňazom, ale Boh ho od toho vzal preč (Mali sme to v lekcii minulú nedeľu.), nenechal ho, aby sa zmiešal s tými denomináciami, a vzal ho von do divočiny, aby ho Sám vytrénoval. To je ten druh, ktorý zostane so Slovom Božím.

287 Vyšiel z divočiny, mal okolo tridsať rokov; predstavujem si, ako čierna brada visí na jeho tvári, chlpatý; starý veľký kus ovčej kože ovinutý okolo seba; stál v blate až po kolená; povedal, „Ja som ten, o ktorom hovoril prorok Izaiáš.“ A niektoré z denominácií vyšli von. Povedal, „Nemyslite si, že môžete povedať, 'My máme toto a tamto'; Boh je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámove.“ Ó. Prečo? On mal Tak hovorí Pán. On mal posolstvo; Boh predpovedal, že príde. A pretože to prišlo v takej jednoduchosti, prešlo to ponad ich hlavami.

288 Keď prišiel Ježiš, On povedal, „Čo ste vyšli vonku vidieť? Intelektuálneho rečníka, ktorý môže byť zmenený od metodistu k baptistovi a od baptistu k presbyteriánovi a od presbyteriána k letničnému a od letničného na niečo iné? Vyšli ste von vidieť trstinu klátiacu sa v každom vetre? Nie Ján.“ Povedal, „Potom ste vyšli von vidieť človeka, ktorý je oblečený v mäkkom rúchu?“ On povedal, „Oni sú v kráľovských palácoch, taký druh kazateľov.“ On povedal, „Čo ste vyšli vonku vidieť? Proroka?“ On povedal, „Viac ako proroka.“

289 Ján bol viac ako prorok. A pozrite, on prišiel ako najpokornejší z nich. Ale on bol viac ako prorok. Viete, čím bol Ján? On bol poslom zmluvy. Samozrejme, bol ním. Dostal sa ponad proroka. Prorok je vidiaci, ktorý vidí veci. Ján to tiež robil, ale on bol ponad tým. Bol poslom zmluvy. Povedal, „Áno, toto je ten, o ktorom bolo povedané, 'Posielam Môjho posla pred Tvojou tvárou.'“ To je to, čím on bol; bol to posol zmluvy. Samozrejme. V jeho jednoduchom spôsobe príchodu, to len zaslepilo intelektuálov.

290 No, čoskoro musíme zakončiť, už len okolo pár minút, mám tu pár vecí, ktoré chcem povedať, nejaké Písma a nejaké poznámky.

291 Čo s tou vdovou, ktorá mala za hrst' múky? Musela prísť až do svojej slabosti; pravdepodobne hladovala na smrť. Nemala žiadne

jedlo. Nemohla ísť nikam inam a požičať si nejakú múku; nikto iný žiadnu nemal. Ale prišla na miesto, veľká veriaca, jej manžel musel byť veľký muž Boží. A ona bola vdovou s dieťaťom. A mala len za hrst múky, ale to stačilo; bolo to všetko, čo potrebovala. Zasvätila to do rúk Božích, žila na tom tri roky a šesť mesiacov, na hrsti múky. Stala sa slabou.

²⁹² V to ráno vyšla von, aby zodvihla dva kúsky dreva a zlomila ich a dala ich dokopy. Vidíte, dva kusy dreva, to je kríž. Vidíte? Zlomenie... Povedala, „Idem zobrať dva kúsky dreva.“ Nikdy nepovedala, „Nazbieram za náruč,“ no, iba dva kúsky dreva. To je ono. Vidíte ten symbol?

²⁹³ Áno, staroveký spôsob... Spôsob, akým sa teraz zapalaľuje oheň, je treba vziať polená a prekrižiť ich, zapáliť ich rovno v strede. Keď idem táboriť, ja... Večer v horách, aby som sa ochránil od zamrznutia, uložím jeden kus dreva takto a druhý takto, a v noci len takto posúvam tie konce do stredu, a to takto celé postupne zhorí (Rozumiete?) v tom kríži.

²⁹⁴ „Ja – mám dve palice. Chystám sa pripraviť niečo na jedenie, túto malú hrst múky, a urobím pre seba a môjho syna koláč. Zjeme to a zomrieme.“ Bola naozaj v slabosti, či nie? Povedala... A otočila sa a začala ísť naspäť. Ó, bolo horúce ráno. Ó, uplynula už tak dlhá doba, odkedy nezostalo nič. Všetko... Žiadna voda, a ľudia kričali, ľudia zomierali, všade; nikde sa nedalo nič požičať, nedalo sa nič robiť. Bola na konci cesty. Bola vo svojej slabosti. Povedala, „Idem to pripraviť pre seba a môjho syna, a potom sa najeme a zomrieme.“ Tak sa otočila a povedala...

²⁹⁵ „Počkaj chvíľu.“ Otočila sa späť. A tá stará chlpatá tvár, ktorá hľadela cez bránu, povedal, „Chod, urob najprv malý koláč pre mňa a prinies mi ho.“ Ó. „Prines mi v ruke trocha vody a kus chleba, lebo, Tak hovorí Pán...“ Ó, tým to bolo vybavené. Ó. Ten malý kúsok, ktorý mala (Vidíte?) zasvätila to Bohu. Bolo toho dosť na to, aby ju to uživilo po zvyšok toho času. Áno. Vidíte, keď bola slabá, vtedy bola silná.

²⁹⁶ Jedna mala len nádobu a v nej trochu oleja. A nemala nič; jej dvaja synovia mali byť predaní ako nevoľníci. Nemala nič iné, čo by mohla s touto malou nádobou oleja urobiť. Nebolo toho veľmi veľa, bola na konci.

Eliáš jej povedal, riekol, „Čo máš vo svojom dome?“

Povedala, „Iba trochu oleja v nádobe.“

Povedal, „Choď ku svojim susedom, požičaj si ich množstvo.“

²⁹⁷ Tam, pozrite, pripravila sa predtým, ako sa to vôbec stalo. Aha? Priprav sa! Dávid počul ten zvuk v morušových kríkoch. Eliáš videl oblak asi o veľkosti dlane, povedal, „Počujem zvuk veľkého množstva dažďa.“ Ak Boh môže dostať len nejaké prázdne nádoby... Presne tak.

Povedal, „Naplní nimi celý dom.“ Amen.

²⁹⁸ Vidíte, čo Boh chce? Boh musí mať prázdne nádoby. Počúvajte. Mali sme toľko veľa náuky, tak mnoho cirkevnického nezmyslu, až sme dole na dne suda. Zostala tu iba jedna vec: obrátiť sa ku Bohu a Jeho Slovu. A ak to urobíte, obstarajte si zopár prázdnych nádob. Vyprázdnite z nich všetko metodistické, dajte z nich von všetko letničné, a dajte z nich von všetko baptistické, a nechajte ich len, aby boli nádobami a postavte si ich doma. A potom vezmite z tejto Nádoby a začnite liat' (Amen.), len začnite liat'.

²⁹⁹ Mala dostatočne na to, aby sa postarala o seba a svoje deti, a všetko ďalšie, a zaplatila všetky dlhy. Prečo? Prečo? Len to málo, čo mala, zasvätila to Bohu a nasledovala slovo tohto proroka, dopadla dobre.

³⁰⁰ Bože, pošli nám proroka, ktorý vezme Slovo Božie, ktorý nebude brať nejaké – niečo iné, ale len zoženie prázdne nádoby. Ak Boh len môže dostať prázdne nádoby, a potom vziať Slovo Božie a vyliat' To do nejakej osoby.

³⁰¹ Nie, ako niektorí hovoria, „Ó, triasol som sa, keď som To prijal. Hovoril som v jazykoch, keď som To prijal. Tancoval som v Duchu.“

³⁰² Zabudnite na to (Vidíte?); zabudnite na to. Len tam zostaňte, až kým To nepríde (To je to, čo treba.), až kým tie nádoby nie sú plné. To je ono. Tak to robíte. Tak veru, jednoduchosť toho. Tie nádoby zostali naplnené. Ako by sme na tom mohli zostať.

³⁰³ Boli to učeníci, raz boli celí zmätení, Ježiš im povedal, riekol, „Je tu päť tisíc ľudí,“ a povedal, „sú zoslabnutí; sú vyhladovaní.“ Ó, mohol by som to povedať na tú inú hodinu. Päť tisíc, ktorí sú vyhladovaní? Tu je sto miliárd, ktorí sú vyhladovaní.

Povedal, „Pošli ich preč.“

Povedal, „Netreba to robiť.“ Povedal, „Vy ich nakrmte.“

³⁰⁴ Ó. Viem si predstaviť, že začali zháňať všetko, čo dokázali nájsť, a viete, keď zohnali všetko, zhromaždili všetko... Prepáčte mi za ten výraz „zháňať.“ Ale oni zohnali všetko, povedali, „No, tu, prešli sme

cez celý tábor. Nemáme ani cent peňazí, takže nemôžeme mať tú kampaň.“ Vidíte? „Takže tu máme všetko, ale jediná vec, ktorú sme dokázali nájsť, je len päť bochníkov a dve malé ryby od malého chlapca (ako Dávid, ktorý tam vtedy vyšiel z pustatiny.); to je všetko, čo máme. To je všetko, čo dokážeme zohnať. Nemôžeme urobiť nič ďalšie, Ján.“ Peter povedal, „To je všetko, čo môžeme urobiť. To je všetko, čo môžeme urobiť. Sme v koncoch. To je to jediné jedlo, ktoré máme.“

305 No, môžem len vziať jedno malé Písmo, Skutky 2:38, a to je všetko, čo potrebujeme (Vidíte?); len To uposlúchnuť. Nemusíš sa učiť v seminároch, všetko o tomto, tom, tamtom; len vezmi To. Áno, len vezmi To; to je všetko, čo potrebuješ, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás, a dajte sa pokrstiť v Mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a budete naplnení Olejom.“ Vidíte? Len sa vyprázdňte, pripravte sa na Tento; to je všetko, čo potrebujete. Len to nechajte kvapnúť, sledujte, ako sa to naplní.

306 Viete, v tej nádobe toho nebolo viac než jedna kvapka do každej nádoby. Možno takto namočil prst a len to takto kvapol do každej jednej; obzrel sa späť a bolo to plné. Len to tam kvapol (Vidíte?); to je všetko, čo bolo potrebné, pretože to bol požehnaný olej.

307 Neber nejaké seminárne prežitie. Vezmi Slovo Božie a kvapni To tam, uvidíš, ako sa to naplní.

308 Povedal, „No, aký druh kvapky musíme použiť? Možno môžeme vziať niečo zo Žalmov.“

309 Vezmite, čo som vám povedal, „Čiňte pokánie a dajte sa pokrstiť v Mene Ježiša Krista na odpustenie hriechov a budete naplnení z tej Kvapky.“ Len to tam kvapni a budeš naplnený z tej Kvapky. To je Kvapka, ktorú Peter použil na deň Letníc. To je Kvapka, ktorú používal Pavol. To je Kvapka, ktorú používali učenici. Zvyšok toho bude pridaný, vy len vezmite tú Kvapku a nasledujte to naskrz, a zvyšok toho bude v poriadku.

310 Staňte sa slabí. Vyprázdňte sa. Cele sa vyprázdňte, a odtiaľ to bude ďalej kvapkať a Boh učiní to ďalšie z toho kvapkania. Vy to len urobte. Padnite na svoje kolená a prijmite to z celého svojho srdca. Vstúpte si hneď teraz do srdca a povedzte, „Bože, verím Tomu z celého srdca.“ Boh sa postará o zvyšok tých kvapiek; bude to naplnené, „Budete naplnení Duchom Svätým.“

311 No, oni mali päť malých bochníkov a dve ryby, takže čo s tým išli urobiť? Tak oni vyšli a povedali, „Toto je všetko, čo sme dokázali zohnať. Sme v koncoch. Nedokážeme nikde nájsť ďalší kus chleba; nie

je tam nikto. A tento malý chlapec, možno sa ulial, išiel ráno do školy a išiel poza školu a prišiel sem chytať ryby. A chytili sme ho tu dole pri potoku; on prišiel počúvať. A tam má päť...“ Vďaka Bohu za tohto malého chlapca. Tak veru. Povedali, „Jediná vec, ktorú tu máme, čo sa týka obživy, je táto malá kvapka.“ Povedali...

³¹² Ježiš povedal, „To stačí. Prineste ich sem.“ Vidíte? „Prineste to sem; dajte Mi to. Podajte Mi tú malú kvapku. Ja sa postarám o všetko ostatné. No, len to roznášajte ďalej, keď vám dám z tejto kvapky.“

³¹³ A každý jeden z vás vezmite dnes ráno do svojho srdca kvapku Skutkov 2:38, a len to odiaľto vezmite a sledujte Ho, ako pre vás začne lámať Chlieb Života. Čiňte pokánie, pokrstíte sa v Mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a potom uvidíte, či dnu nekvapne Duch Svätý, a bude kvapkať na toto a kvapkať na tamto, kvapkať tu, kvapkať tam a kvapkať tamto, a bude tam naplnenie Duchom Svätým. Správne.

³¹⁴ Nemusíš ísť do seminárov. Nemusíš byť múdry. Jediná vec, ktorú musíš urobiť, je rozpoznať, že nič nevieš. Nech ťa uchopí Boh; On sa postará o zvyšok z toho.

³¹⁵ V poriadku, potom hlas povedal, „Prineste ich sem.“ To je to, čo dnes ráno Boh chce, aby ste Mu priniesli nejaké prázdne nádoby. On sa postará o zvyšok toho. Tak veru.

³¹⁶ Slepý Bartimeus sedí vedľa brány, otrhaný, nachladnutý, ó, jeho najslabšia chvíľa, keď začul ten Hlas, ako povedal, „Privedte ho sem.“ Je to tak. Niekedy je to v tvojej najslabšej chvíli.

³¹⁷ Mária bola tam pri hrobe, mala zlomené srdce, jej dieťa, jej chlapec bol zabitý; všetko, všetky nádeje boli preč. A ona vyšla, aby Ho zabalzamovala, a ani Jeho telo tam nebolo. A on počul Hlas, ktorý povedal, „Prečo plačeš, žena?“

³¹⁸ Povedala, „Vzali preč môjho Pána. A ja...“ Úbohé malé stvorenie, bolo to jej Dieťa, ktoré bolo potupené; vyzliekli Ho úplne donaha a zavesili Ho tam na kríž, ukrižovali Ho a pribili Ho tam hore, potom, ako tvrdil, že je Mesiáš, potom, ako vedela, že Duch Svätý ju zatienil a priniesol toto Dieťa. To bolo Dieťa Božie. Videla Jeho skutky a všetko, a videla rovno v tej najslabšej chvíli...

³¹⁹ A Ježiš tam stál proti zlu, stál proti tým organizáciám, stál proti farizejom; a stal sa slabým, poddal Samého Seba na smrť a zomrel ako hriešnik na kríži nesúc naše hriechy. Samotné Žalmy, samotní proroci, v ktorých oni verili, citovali pred stovkami rokov práve tie Slová, ktoré On povedal na Golgote, a oni to nedokázali vidieť. Ich najväčšie nábožen...

320 „Môj Bože,“ Dávid povedal, „môj Bože, prečo si ma opustil?“ Žalm 22, „Všetky moje kosti, dívajú sa na mňa, žiadna z nich nie je zlomená. Krútia hlavami a hovoria, 'Dôveroval v druhých... A On zachraňoval druhých, Samého Seba nedokáže zachrániť.'“ A všetky veci, ktoré proroci vypovedali, boli rovno tam. A Ježiš zomieral zachovávajúc To Slovo, poddal Samého Seba. Boh, Emanuel, sa stal tak slabý, že poddal Samého Seba na smrť a do hrobu a Svoju dušu do pekla. Slabosť... Ale z toho kompletného poddania sa vyšiel na to Veľkonočné ráno, preklesnil si cestu z najnižších...

321 On bol Ten Najvyšší a stal sa Najnižší. Prišiel ku najnižším ľuďom, prišiel do najnižšieho mesta. A najmenší muž v meste sa na Neho musel dívať zhora. Odtiaľ odišiel na smrť a zo smrti do hrobu a z hrobu do pekla; najnižšie, ako sa len dalo, do najnižšieho pekla, o ktorom by sa dalo pomyslieť, On tam prišiel.

322 Ale potom, odtiaľ Ho Boh začal dvíhať vyššie. Cez raj, odtiaľ do hrobu a z hrobu do slávy, a tak vysoko, že sa musel dívať dole, aby videl nebo: vyvýšil Svoje tróny v nebi.

323 Tá matka so zlomeným srdcom, nevediac toto, stála tam, „Vzali môjho Pána a neviem, kde je.“ Ona bola... Najslabšia hodina, ktorú kedy mala. Jej Pán bol preč. Oni Ho ukrižovali, jednako On nechal toto... ukrižovali Ho v hanbe, že Ho tam zavesili nahého pred tými ľuďmi; a prebodli Mu bok a krvácal, počuli Ho kričať na kríži a videli, ako sa otriasla zem a celé nebesia rozpoznali, že bol mŕtvy. Vzali Ho dolu, stuhnutého a chladného, a položili Ho do hrobu. Ona si myslela, „Posledná úcta, ktorú môžem preukázať môjmu drahému Dieťaťu, je, že prídem a zabalzamujem Ho, a oni Ho teraz vzali preč.“ A ona tam stála a plakala, tá malá matka tam stála a plakala, vzlykala. Ó, tá najslabšia chvíľa.

324 „Prečo plačeš, žena?“ ozval sa Hlas za ňou.

325 Myslela si, že to bol správca cintorína, povedala, „Ó, oni vzali preč...“ Nedokázala sa ani otočiť; bola tak slabá. Povedala, „Bola som teraz hore celé tieto tri dni a noci. Stála som tam a dívala sa na ukrižovanie. Dívala som sa na môjho milovaného, o ktorom viem, že bol Synom Božím. Viem, že Ním bol. A oni jednako... (Dívala sa iným smerom a On bol za ňou.) A oni Ho vzali preč a ukrižovali Ho. Videla som Ho, ako vzkriesil mŕtveho z hrobu. Videla som Ho činiť zázraky za zázrakmi. A viem, že Duch Svätý... Boh pozná moje srdce; bola som úplne nevinná a Duch Svätý mi dal to Dieťa bez toho, že by som poznala muža. Tak viem, že to bola pravda. A videla som Ho, ako bol potupený a strhli z Neho šaty, zavesili Ho tam hore a obnažili. On

zomrel tou najstrašnejšou smrťou. Milujem Ho; nestarám sa o to, čo Mu urobili. Stále Ho chcem pochovať; chcem Mu dať ten správny druh pohrebu a oni Ho vzali preč. Bola som dni po dňoch; moje srdce je zlomené. Som jednoducho v takomto stave. Nevieam, čo urobili môjmu Pánovi.“

326 On povedal, „Mária.“ A potom bola silná. Amen. „Chod' povedať Mojim učeníkom, že sa s nimi stretnem v Galilei.“ Ó.

V ich slabosti boli učinení silnými. Keď si slabý, vtedy sa staneš silný.

327 Peter, potom, ako bol tam vonku a chytal ryby, on bol... Jeho zamestnanie bolo rybárčenie. To jeho zamestnanie mám tak trochu rád. A tak, on bol tam vonku a chytal ryby, celý sklesnutý, vedel, že zaprel Krista. Ó. Počul toho Proroka, ktorý tam stál a povedal mu, „Peter, hovoríš, že Ma miluješ?“

328 Povedal, „Ó, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem.“ Povedal, „Milujem Ťa. Som hotový pre Teba zomrieť.“

329 On povedal, „Peter, ty si myslíš, že to tak mieniš, ale zaprieš Ma tri razy predtým... Zaprieš Ma skôr, ako kohút zakikiríka tretíkrát. Vidíš, tri razy Ma zaprieš, skôr, ako zakikiríka kohút.“

330 A potom, ako videl, že sa stalo, keď tam stál a povedal, „Nepoznám Ho. Nie, neviem nič o tamtých letničných.“

331 To nie je čas, aby som prestal kázať; to je len signál z mojich hodínok. Rozumiete? Povedal, že... Viem, že by som teraz mal skončiť, ale nemôžem hneď teraz (Rozumiete?), tak toto tu musím zakončiť ...?...

332 Povedal, „Viem, že som Ho zaprel. Zaprel som Ho v prítomnosti Piláta. Zaprel som Ho v prítomnosti, keď okolo mňa prešla tá malá žena, povedala, 'Nie si jedným z nich?' 'Nie'“ A ešte sa zaprisahal. Ó, bol v hroznom stave. Povedal, „Ja – ja...“ Ona zaprela... On Ho zaprel. A uvidel Ježiša, ako tam stál a díval sa, vtedy zakikiríkal kohút, pozrel sa na Petra. Vyšiel von. Ó, bol zo seba sklamaný, povedal, „Prečo ešte žijem?“

333 A potom, okrem toho, povedal, „Myslím, že pôjdem naspäť a pôjdem znova chytat' ryby. Nemôžem už viac kázať, tak len pôjdem späť a začnem rybárčiť.“ Nahodil svoje siete a hádzal po celú dlhú noc, nemal žiadnu rybu. A bol v stave slabosti; nemal nič, sklamaný zo samého seba, prišiel ku koncu svojej schopnosti.

334 Keď si myslel, že je veľkým človekom, odsekol takto ucho synovi najvyššieho kňaza, no, on si myslel, že je veľkým človekom, viete, že sa niečo naučil. Ale nevedel nič. Musel na to všetko zabudnúť.

335 A tam on bol, povedal, „No, viem jednu vec; som rybár. Stále si môžem zaobstarat' živobytie rybárčením.“ Hádzal celú noc a nič nechtyl. Ó, čo za sklamanie. Zakaždým, ako vytiahol: prázdna sieť. A bol tak sklesnutý. Bol v tom najslabšom stave, povedal, „Mám taký istý pocit, ako keby som z tejto lode vyskočil. Aj tak nie som ničoho hoden.“

336 On povedal, „Máte nejaké ryby, deti?“

337 Pozrel sa na breh a tam stál Muž. Povedal, „Nie, celú noc sme sa namáhali a nič sme nechtyli. Myslel som si, že som rybár.“

338 „Si to ty, Šimon?“

„Áno. No, celú noc sme sa namáhali a nič sme nechtyli. Ó, ja... Nechtyli sme tu ani jednu rybu.“

On povedal, „No, hodte sieť na druhú stranu.“

„Urobili sme... Čo?“ Potom on... Povedal, „Na druhú stranu? To sme robili.“

„Hodte ju na druhú stranu.“

339 Hodil siete a potiahol. Povedal... Potom sa stal silným. Ó. Schmatol svoj starý rybársky kabát a zabalil sa ho neho, povedal, „Bratia, to je On.“ A predbehol tých ostatných ku brehu, predtým, ako mohli doraziť oni, veslovali na loďkách tak rýchlo, ako len mohli. On ich predbehol, oblečený v rybárskom kabáte, preplával to a dostal sa ku brehu. Prečo? Keď bol silný. Keď bol silný, nemohol urobiť nič, ale keď sa stal slabým, vtedy zostal silný. Tak veru.

340 Ó, Božia stratégia je: vziať prázdne ľudské nádoby a zatriasť nimi svet (No, už len chvíľku a pôjdeme.), ako na Letnice. Čo On urobil na Letnice? Trvalo im to desať dní, aby sa celí vyprázdniili. Ale všetci tam stáli so svojimi nádobami otočenými nahor a Boh vzal Samého Seba a naplnil ich. To je všetko. Oni zatriasli svetom. Prelial do nich Seba Samého...

341 To je potreba dneška. To je to, čo dnes potrebujeme: prázdne nádoby (Tak veru.), aby ich Boh mohol naplniť. A nemôžete ich vziať... (Musím tu toho mnoho preskočiť.) Boh ich nemôže použiť, pokiaľ sú už naplnené. Ak si plný teologického výcviku, Boh ťa nemôže použiť. Boh musí mať prázdne nádoby, aby ich mohol naplniť On.

³⁴² No, Eliáš nepovedal, „Chod' a zožeň nejaké nádoby a požičaj si mnoho oleja, uvidíme, či budeme môcť vyjednať ohľadom toho dobrú predajnú cenu, a niečo málo na tom získaš a môžeš tak potom zaplatiť naspäť susedovi.“ Povedal, „Len dones prázdne nádoby. To je všetko, čo potrebuješ.“

³⁴³ To je to, čo to bolo na Letnice; mali prázdne nádoby, a tak ich Boh mohol naplniť. Brat, tento deň to vyžaduje. Tento deň to musí mať. Budeme to musieť mať, inak zahynieme. Chystám sa teraz zakončiť. Počúvajte. Musíme to mať, inak zahynieme. Tak veru.

³⁴⁴ Tie veľké náboženské mašiny, ktoré máme, tie veľké cirkevné mašiny sú zanesené karbónom; sú plné duchovného klepania. (Brat Collins je tu niekde, a brat Hickerson...) Premýšľam o pokazenej kľukovej hriadeli. Niečo sa pokazilo. Používajú nesprávny druh benzínu; ona je celá zanesená karbónom. Používajú seminárne prežitie namiesto Ducha Svätého.

³⁴⁵ Naše veľkolepé prebudenia v krajine, naši veľkí ľudia, naše kampane s uzdravovaním, to všetko zlyhalo. Vieme, že to tak je. Pozrite na nášho šľachetného evanjelistu, Billyho Grahama, prechádza hore dole národom, tam a späť, tam a späť. Čo dobré to urobilo? Oral Roberts, všade kampane s uzdravovaním, a po celý čas sa to stáva horším, pretože to celé je, Baptista, Presbyterián, Zbory Božie, všetky tieto ostatné rozličné organizácie, dostať ich všetky dokopy.

³⁴⁶ Čo to je? Velikánska cirkevná mašina a Boh to kvôli vám celé zaplnil karbónom. No, ona len odfukuje, „baf, puf, puf, puf... baf, puf, puf, puf,“ trochu tu a trochu tam. Je s ňou koniec; skončila. Palivo sa minulo; vy ste tam naliali vodu. Všetko skončilo (Tak veru.), defekty na kolesách na obidvoch stranách. Sme v hroznom stave. Cirkevná mašina sa zastavila.

³⁴⁷ A, brat, otvorila sa pokrievka pekla (Je to tak.) a prúdy démonskej moci sa vylievajú odšadiaľ. Premohlo to národy. Premohlo to politiku tak, že je až od základu zhnitá. Premohlo to cirkvi tak, že nepoznajú nič, okrem denominácie.

Poviete, „Si Kresťan?“

„Som Metodista.“

„Si Kresťan?“

„Som Letničný.“

348 To neznamená o nič viac, ako som to minule hovoril, než byť sviňou alebo prasaťom alebo koňom alebo niečím. To s tým nemá nič spoločné. Kresťanom si vtedy, keď si sa znova narodil a zostal si naplnený Duchom Svätým, nie skôr, a si kompletne poddaný Duchu. Ak nie si poddaný Duchu, potom nie si znovuzrodený a nemáš Ducha Svätého. Môžeš hovoriť v jazykoch a pociťovať zimomriavky, skákať a behať a konať všetky druhy...

349 Pavol povedal, „Môžem vierou hýbať vrchmi; môžem uzdravovať nemocných; môžem mať známosť Biblie; môžem ísť do seminára a naučiť sa všetky tieto veci, všetko,“ povedal, „Jednako som ničím.“ Haleluja.

350 Ó, keď hovoríme o otvorení pokrievky z kotla: démoni sa pohybujú naokolo, moci diabla pod menom kresťanstva vyučujú náuku ľudských nariadení, teologické seminárne nauky dávajú nabok Bibliu. Haleluja.

351 Kto je schopný... Kto je dostatočne silný, kto je dostatočne múdry? Kto je dostatočne mocný, aby skrotil tento legion, ktorý vyzlieka dolu šaty z našich žien v mene kazateľov, Metodisti, Baptisti, a dokonca Letniční? Maľujú si svoje tváre ako Jezábel' a strihajú si vlasy, nosia nohavice práve tak ako muži. Naši kazatelia nie sú dostatoční, aby povstali a povedali im o tom. Diablom posadnutí! To bol legion, ktorý z neho strhal tie šaty. Kto je tento revúci diabol?

352 Kto je dostatočne silný? Aký druh denominácie je schopný ho poraziť, keď sa prechádza hore a dole pomedzi tieto náhrobné kamene denominácií, vrieska, „Dni zázrakov pomínuli a my nepotrebujeme Ducha Svätého“?

353 A kto dokáže skrotiť toho diabla? Boh. Nedokážeme to urobiť skrze denomináciu. Nedokážeme to urobiť skrze cirkevné inštitúcie. Ale raz bol Hlas, ktorý to dokázal (Amen.), ktorý skrotil tých diablov, vrátil im zdravý rozum a dal na nich oblečenie. Ten istý Hlas nám dáva zaslúbenie, „Skutky, ktoré Ja činím, vy tiež budete činiť.“ Nikdy to nebudete činiť pod cirkevným palivom v aute, ktoré je zanesené karbónom. Nikdy to nebudeš činiť v organizácii. Budeš to činiť, keď sa vyprázdniš a staneš sa slabým, vyleješ von celého samého seba a necháš Ducha Svätého, aby vošiel dnu a pretekal cez každú časť teba, nasiakol pod každú pokrievku tvojho tela. To je to jediné, čo to vykoná. Nepotrebujeme žiadnu organizáciu.

354 To, čo potrebujeme, ó, Bože, cítim, ako sa To tu teraz tadeto vlieva. To, čo potrebujeme, je prorok Boží, aby povstal s hromobitím

Božím, duchovným blýskaním, ktoré otrasie tento svet, aby sa hanbil. Haleluja. Prázdne nádoby, to je to, čo On potrebuje (Je to tak.), vyvolanú Cirkev, malú menšinu, ktorá prijme Božiu moc, požehnanie a Jeho Posolstvo. Haleluja. To je to, čo potrebujeme.

355 Staň sa slabý, aby si sa tak mohol stať silným. To porazí každého diabla. To zahanbí učených. To privedie mužov a ženy, ktorých povolal Boh, a jedine ich.

356 Pamätajte, „Ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude pri príchode Syna človeka; osem duší bolo zachránených.“ Vo dňoch Eliáša bolo iba sedem tisíc tých, ktorí to mali. Ó, len pomyslíte, kde teraz žijeme. Keď vystúpil na scénu Ján, tá malá cirkev bola istotne v menšine, ale boli tam prázdne nádoby, do ktorých bol vyliaty Olej. Haleluja. Bože, daj nám, nech sa môžeme vyprázdniť.

357 Vyprázdňte sa, priatelia. Staňte sa slabí. Poprite svoju vlastnú schopnosť. Vy, ktorí ste vonku v rádiu – nie v rádiu, ale vonku na – ktorí počúvate tieto pásky, kdekoľvek idú, vyprázdňte samých seba. Vylejte sa na Boží oltár ako obeť. Nech príde Anjel s Ohňom žeravého uhlia, naplní tú nádobu mocou Všemohúceho Boha a... Potom ťa On učiní silným; On ti dá milosť, aby si obstál.

358 Skloňme na chvíľu svoje hlavy. Ó, Pane, prešlo ďalšie nedeľné ráno a my sme sedeli v tomto slávnostnom zhromaždení, kde sú muži a ženy, ktorí Ťa poznajú, kde Tvoj Duch prebýva v ich srdciach a oni Ti veria a konali na základe každého Slova, ktorým si nás poveril, aby sme tak činili. A ďakujeme Ti za týchto ľudí.

359 A môžu tam byť ďalší, vonku naprieč krajinou, kam pôjdu tieto pásky, kde ich pokorné ženy a muži vezmú do domovov a do kmeňov a von do iných krajín. A nech môžu počuť, Pane, a rozumieť, vyprázdniť samých seba, aby ich tak mohol naplniť Duch Svätý.

360 Dokonca tu dnes ráno môžu byť niektorí, Pane, ktorí vyprázdнили samých seba, odkedy sme začali hovoriť, a uvedomili si, že priveľmi dôverovali svojim vlastným myšlienkam a svojej vlastnej schopnosti, dôverovali chytrosti svojej vlastnej obyčajnej ľudskej mysle, čo nie je ničím iným ako špinavosťou pred Bohom. Ó, Bože, nech len teraz vyprázdnia samých seba, pokorne sa poddajú a prídu pre naplnenie Duchom. Udeľ to, Pane.

361 V Biblii je povedané, „Všetci, ktorí uverili, dali sa pokrstiť...“ Dnes ráno tu v tejto budove sedí jedna žena, Otče, sedí tu vzadu, a pamätám si, ako za mnou raz večer prišla pani Hicks a ležala tam ako kôpka kostí, šľachovitá, tenká šľachovitá koža natiahnutá cez ňu;

zožrala ju rakovina, jej manžel nebol ešte Kresťanom. A pamätám si tú modlitbu, ktorú som sa v ten večer modlil, „Bože, Ty si poslal malého Dávida za levom s jednoduchým malým prakom a on priviedol toho baránka naspäť.“ Povedal, „Táto rakovina chytila moju sestru; on je diabol. Viem, že Ty si Boh. Videl som Ťa, Pane, a viem to. Rozprával som sa s Tebou a Ty si odpovedal naspäť. Prichádzam za Božou ovcou; rakovina, uvoľni ju.“ Potom som jej dal poverenie v Mene Ježiša Krista, aby išla domov. A jej manžel, ktorý sa ešte nepoddal, uveril tomu slovu a vzal svoju manželku domov. Dnes ráno tu ona je, mocná, silná, zdravá žena; rakovina je preč; dnes ráno prichádza, aby sa dala pokrstiť v Mene Ježiša Krista. Ó, Bože, ďakujem Ti za tú prázdnu nádobu, ktorá je pripravená, aby bola naplnená. Bože, modlím sa, aby si žehnal jej dušu.

³⁶² Pane, to je len jeden príklad z mnohých iných. Modlím sa, aby Tvoje požehnania spočinuli na tomto poslucháčstve, vážne, Bože, vážne. Ak...

³⁶³ Ostala tu len jedna vec, Otče, ktorú môžem vidieť, a to je, že buď niekde povstaneš s nejakými prázdnyimi nádobami a spôsobíš, že tento svet sa za seba bude hanbiť, alebo veľmi rýchlo pošleš Ježiša. Koniec je tu, Pane, ostávajú do vykonania len dve veci (A musíme to uvidieť veľmi skoro.), lebo vieme, že je to na konci; buď uvidíme, ako povstane veľmi skoro niečo mocné, alebo uvidíme Príchod Pánov.

³⁶⁴ Všetky proroctvá sú naplnené. Tá posledná vec predtým, ako bude vzkriesená Cirkev, predtým, ako Ona bola vzatá hore v Zjavení v 3. kapitole, bolo tam vystúpenie posla do Laodicejského cirkevného veku, ktorý obráti srdcia ľudí naspäť ku raným otcom, privedie ich naspäť k úplným Letniciam, o ktorých tvrdia, že ich majú. Budú tam tisícekrát tisíce, ako to bolo vo dňoch Noeho, Pane, ktorí budú stratení. Mnohí z nich budú stratení. Vidíme, ako sa to už naplnilo, Otče.

³⁶⁵ Príď, Pane Ježišu, vytrhni preč Svoju Cirkev. A ak to bude Tvoja vôľa, Pane, predtým, ako táto Cirkev zostane vytrhnutá, nech tam povstane moc. Ó, Bože, naplň tieto nádoby. Pozdvihni ich, Pane. Zatrás ešte raz týmto svetom. Vieme, že to bude minulosť; nebude viac žiadneho pokánia; bude pre nich potom príliš neskoro. Ale ukáž Svoju moc, Pane; naplň tie nádoby a zatrás týmto svetom tak, ako nebolo zatrásené nikdy predtým. Vezmi potom Svoju Cirkev. Opusti svet v jeho zmätku, v ktorom je, ó, Bože, oni zápasia.

³⁶⁶ Potom vieme, že ten veľký Duch Svätý príde potom k Židom. Keď sme pozorovali tých 144 000, ako stáli na Hore Sinaj, stáli s Baránkom, ale Nevesta bola už v nebi. Ona už bola vzatá hore a

Baránok sa vrátil späť (Jozef), aby sa dal poznať Svojmu ľudu. A Biblia povedala, že nastane oddelenie medzi nimi, keď sa pozrú a uvidia Ho tam stáť. Keď sa dá poznať, povedia, „Odkiaľ máš tie jazvy?“

On povedal, „Z domu Mojich priateľov.“

A potom povedia, „To bol On, ktorého sme ukrižovali.“

³⁶⁷ A On bude hovoriť, ako hovoril Jozef, „Netrápte sa, pretože Boh to urobil, aby zachránil život pohanov. Nebola to vaša chyba.“ Potom povedali, že sa oddelia, jedna rodina od druhej; budú trúchliť, ako keby bol z ich domu vzatý jediný syn.

³⁶⁸ Ó, Otče, ten deň je blízko; to je zakončenie tých sedemdesiatich týždňov. A ten čas je na dosah ruky, Pane. Ó, Bože, nech hlas, hlas pravdivých prorokov Božích, kričí proti tejto modernej dáme tohto dňa, tejto modernej cirkvi, tejto modernej cirkevnej teológii.

³⁶⁹ Zatrás týmito kazateľmi, ktorí sa boja hovoriť Pravdu. Ó, Bože, vezmi týchto ľudí a zatrás nimi tak ako nikdy predtým; sprav, aby sa za seba hanbili.

³⁷⁰ Ale vieme túto jednu vec a môžeme odpočinúť s plnou dôverou na tom, že, „Žiaden človek nepríde, ak ho prv nepotiahne Otec. A všetci, ktorých dal Otec, prídu.“ Dostanú sa len tak ďaleko, ako si Ty mal v úmysle. Ale Ty si povedal, „Neboj sa, malé stádočko; je to dobrá vôľa vášho Otca, dať vám Kráľovstvo.“

³⁷¹ Vieme, že to je pravda. Varoval si nás po celý dlhý čas, že tam bude len veľmi, veľmi málo tých, ktorí budú pripravení, keď nadíde ten čas. Potom tam bude to veľkolepé vzkriesenie a povstanú všetci vykúpení, ktorí boli vykúpení v priebehu vekov. Ale v tomto poslednom dni, práve na konci času, tam bude Cirkev istotne v menšine.

³⁷² Takže to vidíme, Otče; vidíme Posolstvo tohto dňa. Vidíme, ako To odmietajú; vidíme oddelenia; vidíme všetky tie veci.

³⁷³ Našli sme Tvoj ľud, ako vyznávajú, že sú ničím. Chcú byť len naplnení Tebou, Pane. No, modlím sa, aby si pomocou nich otriasol svetom, len pár dní pred príchodom Pánovým.

³⁷⁴ No, v našom strede je choroba; sú tu ľudia, ktorí potrebujú telesné uzdravenie. Nepošleme ich preč, Pane, pretože je povedané, „Nezabúdaj na žiadne zo všetkých Jeho dobrodení, Ktorý ti odpúšťa všetku tvoju nepravosť a On uzdravuje všetky tvoje nemoci.“ Modlíme sa, aby Jeho veľkolepá uzdravujúca moc bola na každom jednom, kto

tu je. Ak si schopný spasiť dušu bez jediného pohybu; stačí, že sa jeho srdce obráti ku Tebe, o koľko viac dokážeš uzdraviť telo.

³⁷⁵ Ležia tu vreckovky. Žehnám ich v Mene Pána Ježiša, ako to robil ten veľký apoštol Pavol. Nech bude uzdravený každý, kto bude mať na sebe tieto vreckovky. Nech sú narušené domovy obnovené. Nech malé deti bez otca, bez matky, a tie oddelené, nech sa tie domovy znova zjednotia. Udeľ to, Pane. Uzdrav teraz všetkých nemocných a postihnutých; osláv Samého Seba.

³⁷⁶ A, Pane, my, ktorí sa snažíme udržiavať naše nádoby čisté, naše oči zdravé, naše srdcia v poriadku pred Tobou, popierame, že sme vôbec spojení s týmto svetom. Biblia povedala, že Abrahám vyšiel zo svojho domova, vyšiel von zo svojho mesta, aby bol pútnikom v krajine zaslúbenia, vyznávajúc, že nebol z tohto sveta, ale bol pútnikom a cudzincom. Abrahám a Izák a Jákob, všetci, ktorí majú toto svedectvo, že nie sú z tohto sveta, oni jednoducho prehlasujú, že existuje Mesto, ktorého Staviteľom a Tvorcom je Boh, a oni idú tým smerom.

³⁷⁷ Nech sú srdcia premenené hneď teraz, zatiaľ čo sa modlím, Otče, a nech sú vzaté postoje. A keď nadíde služba krstu, nech nastane medzi ľuďmi také podnietenie; nech tam budú ľudia, ktorí predtým na to nikdy nepomysleli, nech je to zjavené. A Ty si povedal, že pošleš všetkých, ktorých si povolal.

³⁷⁸ Teraz to všetko porúčam Tebe, Pane, s týmto malým polámaným posolstvom z biednej nádoby, v ktorej nie je nič, Pane. Modlím sa, aby si len vzal tie slová a roztavil ich v srdciach ľudí a nech by nikdy neboli schopní sa od toho dostať preč. Udeľ to, Pane. Porúčam to teraz Tebe v Mene Ježiša Krista. Amen.

³⁷⁹ [Nejaký brat prináša proroctvo, "Áno, hovorím tebe, ľud môj, dnes. Hovorím, počuli ste Slovo živého Boha. A hovorím, mnohí z vás sú v údolí rozhodnutia. Keď budeš dávať pozor na slová, ktoré dnes priniesol môj prorok, budeš so Mnou v sláve v tých dňoch, ktoré prídu. Hovorím ti, kráčaj po ceste, ktorú som pred teba predložil. Lebo hovorím, tesná je brána a úzka je cesta a málo ich po nej vchádza. Ale hovorím, Ja som ti ustanovil tento deň, že budeš poslúchať Moje prikázania. A tebe hovorím dnes ráno, môj prorok, hovorím, dobre si lámal Môj chlieb života. A zdá sa ti v tvojom srdci, že stojíš sám, ale hovorím ti, Ja budem mať ľudí, ktorí pôjdu so Mnou v ten deň. Preto hovorím, tá veľká večera je predložená, keď sa všetci títo zídu okolo trónu, a ty budeš s tvojimi milovanými, ktorí odišli pred tebou, hovorí Pán." – pozn.prekl.]

Zatiaľ čo činíte svoje rozhodnutia... My rozhodujeme... „Prečo postávate medzi dvoma názormi?“ Počuli ste, čo On povedal. Ak je Boh Bohom, slúžte Jemu; ak je bohom svet, len pokračujte. Rozumiete? Ak je správna tá denominačná cesta, pokračujte s tým; ale ak má pravdu Biblia, potom vojdite do Toho. Zvoľte si v túto hodinu, komu budete slúžiť.

380 Zaspievajme teraz len v Duchu nejakú pieseň. Biblia povedala, „Zaspievali pieseň a vyšli.“ Zaspievajme túto známu starodávnu pieseň, „Milujem Ho,“ s našimi hlavami a srdcami sklonenými ku Nemu.

*Milujem Ho (No, rozhodni sa, čo ideš urobiť.), Milujem Ho,
lebo On prv miloval mňa
a vykúpil moje spasenie
na kríži Golgoty.*

381 [Brat Branham si začína pohmkávať pieseň *Milujem Ho*. – pozn.prekl.] Môžeš urobiť svoje rozhodnutie pre Krista? Nie celkom rozhodnutie, len sa vyprázdni, „Pane, nie som vôbec dobrý. Nie je vo mne nič dobrého. Daj mi zabudnúť všetko, čo som kedy vedel. Príd' teraz, Pane Ježišu; nenechaj, aby toto prešlo ponad moju hlavu. Daj, nech To môžem prijať a byť naplnený Tvojím Duchom, Pane. Od tohto dňa a ďalej, daj mi byť cele Tvoj.“ Len sa teraz modlite, len krátku modlitbu ku Bohu. Jednoducho, táto modlitba, deti, všetci...

*Ty, Baránku z Golgoty,
Božský Spasiteľu; (Len čiňte pokánie vo svojom srdci.)
... čuj ma, zatiaľ čo sa modlím;
Vezmi preč všetky moje hriechy,
ó, daj mi od tohto dňa byť cele Tvoj.*

*Zatiaľ čo prechádzam tmavým bludiskom života
a zármutok sa šíri okolo mňa,
buď mojím Vodcom;
Rozkáž, aby sa temnosť premenila na deň,
vyžeň preč žiaľ a strach,
daj, aby som nikdy nezablúdil preč od Teba.*

382 [Brat Branham si začína hmkať: *Moja viera hľadá hore ku Tebe*. – pozn.prekl.] Títo, ktorí uverili, vyprázdнили samých seba pred Bohom a sú rozhodnutí, že nič vás už viac nezadrží, nikdy už nebudete vyznávať nejakú schopnosť a chcete to urobiť jasným, jasným skutočným rozhodnutím pre Boha, v bazéne je voda, je to pripravené na krst. Nech ženy idú po mojej pravej strane a muži po ľavej. Služba krstu bude už o chvíľku. Tí, ktorí zostali vyprázdnení, ste pripravení neveriť tomu, čo

hovorí kazatelia, čo hovorí duchovenstvo, čo hovoria denominácie, ale zvolíte si cestu Pánovu, budete veriť tomu Tak hovorí Pán, prídte teraz.

*Zatiaľ čo prechádzam tmavým bludiskom života
a...*

Ženy budú tu, muži tamto. To je vaše oltárne zavolanie, „Koľkí uverili, prišli a dali sa pokrstiť.“

*...mojím Vodcom;
Rozkáž, aby sa temnosť premenila na deň,
vyžeň preč žiaľ a strach,
daj, aby som nikdy nezablúdil preč od Teba.*

383 Koľké ženy, ktoré tu dnes ráno sú... Toto hovorím v Mene Pána Ježiša. Koľké z vás sa hanbíte za tie krátke vlasy, ktoré nosíte, chcete, aby Boh skrze Svoju milosť dal, aby vám narástli? Nech vás Boh žehná.

384 Koľkí muži sa hanbia za to, že ste nechali svoju manželku fajčiť cigarety a nosiť nohavice, ktoré v skutočnosti prináležia vám?

385 A Biblia povedala, „Je to ohavnosťou v očiach Božích.“ Viete, že Boh sa nemôže meniť? Nemôže sa meniť. On má jednu prirodzenosť; to je svätosť. Nemôže sa meniť. Ak sa nestanete takými, ako je On, neuvidíte Ho. „Bez svätosti žiaden človek neuvidí Pána.“ A ak je nosenie nohavíc – spôsobuje, že je Bohu zle od žalúdka a chce sa Mu zvracať, je Mu z toho zle, a je to ohavnosť a nečistota, ako kedy budete mať v sebe takéhoto ducha a dostanete sa niekedy do neba? Ako sa dostaneš do neba s krátkymi vlasmi, keď Boh povedal, že to je pre ženu hanba, aby si strihala svoje vlasy? Ona zapiera samotné princípy toho, že je manželkou. Boh sa nemení. To je Jeho Slovo, priateľu, radšej by si mal počúvať.

386 A vy muži, ktorí to svojim ženám dovolíte robiť, nehanbíte sa za seba? Nehanbíte sa?

387 Nebudte ako prvá dáma krajiny. Budte ako Boh. Rozumiete? Vyprázdňte sa od tohto moderného svetského trendu, aby tak Kristus mohol do vás vyliať Samého Seba a mohli ste byť skutočne naplnení Duchom Svätým.

388 On to nemôže urobiť; nemôže to urobiť; je to proti Jeho princípom; musel by ísť proti Svojmu Slovu a to On neurobí; On to neurobí, až kým sa nenarovnáte s Jeho Slovom. Musíte prísť... Musíme prísť ku Tomuto predtým, ako môže byť urobené čokoľvek iné. Viete to;

každý z vás si je toho vedomý. Kofkí tomu veria, zodvihnite svoju ruku. Samozrejme, veríte tomu; teraz s tým niečo urobme.

³⁸⁹ Bože, buď nám milostivý. Ako Ho potrebujeme. Tu sme, všetci sme teraz spolu. Pamätajte. No, na súde, ak ja... Musím sa postaviť (a to môže byť predtým, ako bude večer) a zodpovedať sa z každého slova, ktoré som povedal (Rozumiete?); musím sa z toho zodpovedať. No, pamätajte, že tá nepravosť je preč z mojich rúk; je to preč z môjho svedomia; je to preč z mojej duše; je to preč od Boha.

³⁹⁰ Ak ne... Ak stojíte v tých podmienkach a stále sa necítite odsúdení (Fíha.), čo – čo urobíte? Potom viete, že Boh s vami nekoná; viete, že ste to prešvihli. Rozumiete? Prešvihli ste to. Môžeš byť dokonca tak nábožný, môžeš patriť do cirkví, a tak ďalej, ale prešvihol si to. Slovo Božie vchádza do vnútra a privádza tú osobu von. To je to, čo ich privádza späť. Rozumiete? Tak to je Slovo. Vyzývam akéhokoľvek kazateľa, akúkoľvek osobu, kdekoľvek, nech povie, či Toto nie je zhodné s Božím Slovom. To je pravda. Nemôže to poprieť. Rozumiete?

³⁹¹ Tak buďme skutoční Kresťania. Dokonca my, ktorí sa snažíme, tí, ktorí sa snažia, my sa potrebujeme ponížiť a vykypieť. Tak veru. My všetci to potrebujeme.

³⁹² Bože, buď mi milostivý. Bože, vezmi ma a formuj ma. Je to môj úmysel, po tomto týždni ísť pred Boha, aby som zistil, čo robiť ďalej. Bože, vezmi ma. Čo... Všetko pri mne (a je toho mnoho), čo nie je dobré; Bože, odrež to, to je dnes ráno mojou modlitbou. Obrež moje srdce, uši, moju bytosť. Učiň ma, Pane, učiň ma niečím, čo – čímkoľvek On chce, aby som bol. To je moja modlitba.

³⁹³ „Čímkoľvek potrebujem byť, odrež, odrež ma, Pane. Ukáž mi v Slove; povedz mi; pôjdem to urobiť. Nech to Pán povie a ja budem... Som rovno tam pripravený, aby som sa s tým vyrovnal. Čokoľvek hovorí Slovo Božie, to je to, čím chcem byť. Chcem byť Kresťanom v Božom Slove, „Nech je každé ľudské slovo klamstvom a Božie pravdou.“ Nemalo by toto byť trendom tohto času? Nemalo by to byť takto, aby ste tomu takto verili?

³⁹⁴ Hľadáš miesto pre krst, synu? Áno, tamto vzadu, brat, v rohu. V poriadku, rovno tamtým smerom.

³⁹⁵ Mnohí z vás by mali prísť, muži a ženy, ktorí sú veriaci, ktorí sú – vyznávajú svoje hriechy, aby boli pokrstení v Mene Ježiša Krista (Týmto smerom, brat.) – v Mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a budú naplnení Duchom Svätým.

³⁹⁶ No, pre vás, katolíckych ľudí, ktorí tu sú, to je to, čo je odpustenie hriechov. Vy hovoríte, že cirkev má moc odpúšťať hriechy, ako cirkev odpúšťala hriechy? Boh... Ježiš povedal Cirkvi, „Komukoľvek hriechy odpustíte, tým sú odpustené. Komukoľvek zadržíte, tým sú zadržané.“ Ako odpúšťali prv; hriechy v ranej Cirkvi? Oni ich volali ku pokániu a krstili ich v Mene Ježiša Krista na odpustenie hriechov, nie pomocou spovednice; nie, vôbec. Ale oni činili pokánie pred Bohom vo svojich srdciach, keď tam stáli a uverili. „A koľkí uverili, boli pokrstení v Mene Ježiša Krista a boli naplnení Duchom Svätým.“ Amen. Milujete Ho? No, povstaňme.

³⁹⁷ No, bude ich tu mnoho, ktorí chcú čakať na službu krstu. Chce ešte niekto prísť, uveril ešte niekto? Podťe, na jednu alebo druhú stranu: muži naľavo; ženy napravo. Verte z celého srdca na Pána Ježiša so všetkým, čo je vo vás.

³⁹⁸ No, skloňme spoločne svoje hlavy, zatiaľ čo spolu zopakujeme túto vzorovú modlitbu, ako do toho práve teraz cítim zvláštne vedenie, aby sme to urobili. Ako skloníme naše hlavy, modlite sa so mnou [Brat Branham a zhromaždenie sa v jednote modlia. – pozn.prekl.]:

Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväťí tvoje meno!

Nech príde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi!

Daj nám dnes náš každodenný chlieb

a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom,

a nevod' nás do pokušenia, ale nás zbav od zlého,

lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Amen.

³⁹⁹ Teraz nechajme naše hlavy sklonené a poprosím brata Neville, aby prišiel a vyriekol požehnanie, aby povedal, čo má na srdci, a potom oznam o službe krstu, ktorý sa teraz pripravuje.

⁴⁰⁰ Nech vás Boh žehná, to je moja modlitba. Budem sa za vás modliť; vy sa modlite za mňa. Naozaj potrebujem vaše modlitby.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v januári 2017.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí